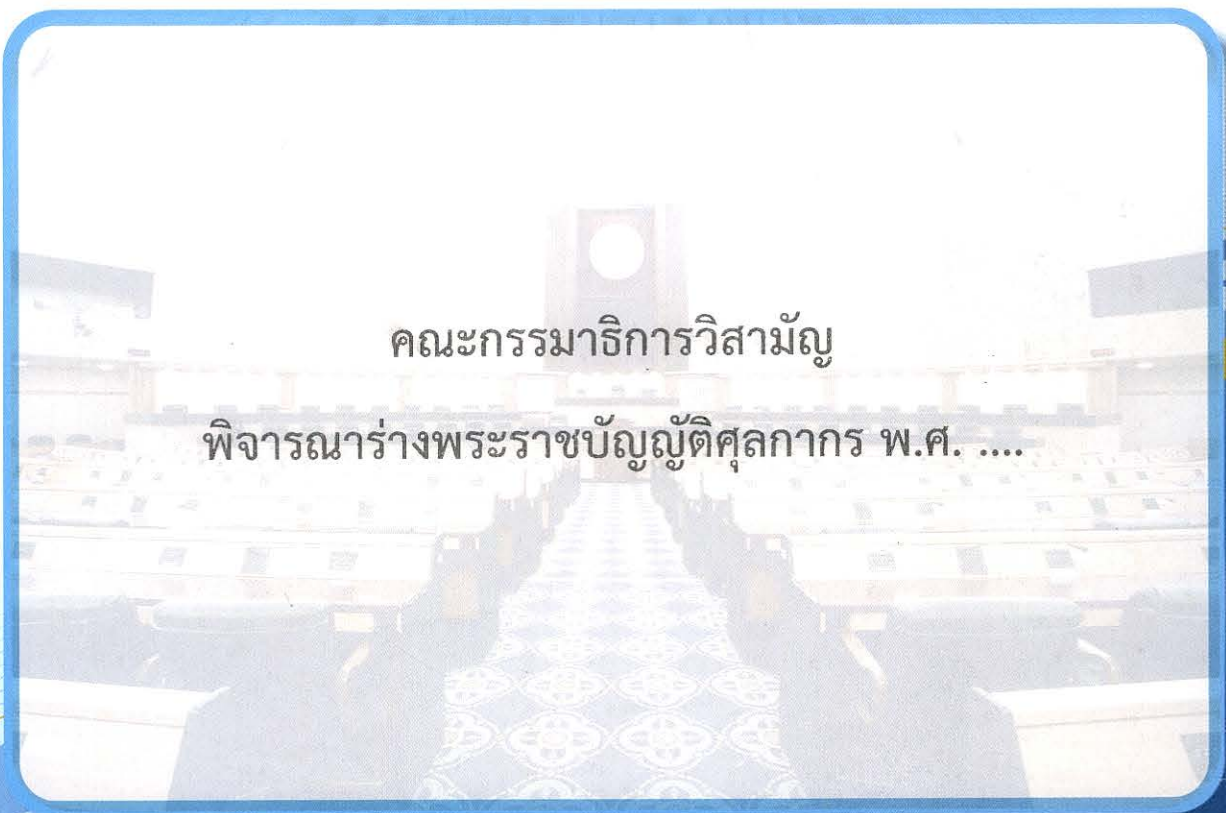

รายงาน ของ

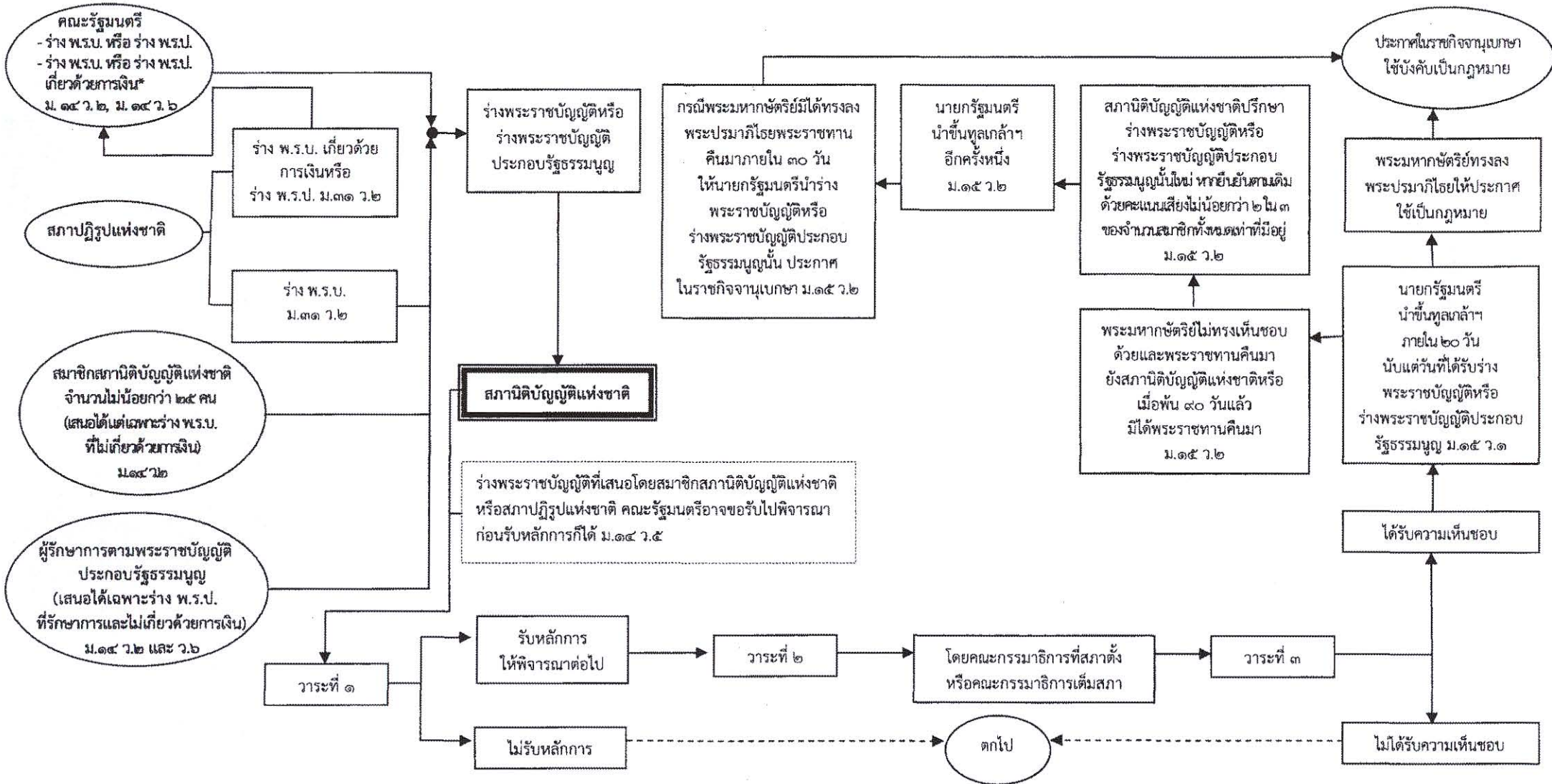

คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ....

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กระบวนการตราพระราชบัญญัติหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

*หมายเหตุ: ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน หมายความว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อนหรือ
วางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน
การค้ำประกัน หรือการใช้เงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา (ม.๑๔ ๖.๓)

จัดทำโดย : กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลากร พ.ศ. .... สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว.(สนช)(กมธ.๑) ๐๐๐๙/(ร.๗.) ..... วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลากร พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติศาลากร พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายกรรณภว์ ชนภรรคภวิน
๒. นายกิตติศักดิ์ จุลสำรวล
๓. นายกุลิศ สมบัติศิริ
๔. พลอากาศเอก ชนะ อยู่สถาพร
๕. นายอัครัง ทศนาญชลี
๖. พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชาติ
๗. นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์
๘. นางพรนภา ไทยเจริญ
๙. นายภาณุ อุทัยรัตน์
๑๐. นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ
๑๑. นายศักดิ์ทิพย์ ไกรฤกษ์
๑๒. นายศิระชัย โชติรัตน์
๑๓. พลเอก ศุภวุฒิ อุตมะ
๑๔. ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์
๑๕. นายสมพล เกียรติไพบูลย์
๑๖. นายสุพันธุ์ มงคลสุธี
๑๗. นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) วิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ
(นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายกมลชัย แสงศรีคำ)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ....

สำนักกรรมการ ๑

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๖ - ๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๗

กมลชัย พิมพ์

วรวรรณ/กมลชัย/สุนิษา ทาน ๑

คกก.ตรวจทานร่างฯ กมธ. ๑ ทาน ๒

**รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ....
สถานิติบัญญัติแห่งชาติ**

ตามที่ที่ประชุมสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน ต่อมาในคราวประชุมสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาปฏิบัติงานออกไปอีก ๓๐ วัน และในคราวประชุมสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาปฏิบัติงานออกไปอีก ๖๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ พลอากาศเอก ชนะ อยู่สถาพร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายสุพันธ์ มงคลสุธี	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม
๑.๕ นายกุลิศ สมบัติศิริ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๖ นายกิตติศักดิ์ จุลสำรวล	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๗ นางพรนภา ไทยเจริญ	เป็นรองโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๘ ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์	เป็นกรรมการและประธานที่ปรึกษา
๑.๙ นายศักดิ์ทิพย์ ไกรฤกษ์	เป็นกรรมการและที่ปรึกษา
๑.๑๐ นายสมพล เกียรติไพบูลย์	เป็นกรรมการและที่ปรึกษา

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษา ดังนี้

๒.๑ นายกิตติ ตั้งจิตรมณีศักดิ์	เลขาธิการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒.๒ นางกฤติกา บั่นประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมศาลการ
๒.๓ นายพิทยา โกยสกุล	นักวิชาการพาณิชย์เชี่ยวชาญ กรมการค้าต่างประเทศ

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายกมลชัย แสงศรีคำ
สำนักกรรมการ ๑ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุม
สถานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๑ วรรคสาม

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้
สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงบประมาณ

- ๑) นางคันสนีย์ ปริกัณฑ์คุณธร์ นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ
๒) นางอานันท์ทิศา อินทปนต์ นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- ๑) นางสาวพงษ์พิลัย วรรณราช นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๒) นางสาววิชชุกาญจน์ พัฒนพันธ์ชัย นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

กระทรวงการคลัง

กรมศุลกากร

- ๑) นายชูชัย อุดมโกชน์ ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบสิทธิประโยชน์ทางศุลกากร
๒) นายบุญสืบ บุญญกนก ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายศุลกากร
๓) นายอนันต์ สิทธิฤทธิ์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายศุลกากร
๔) นายคณิต มีปิด นิติกรชำนาญการพิเศษ
๕) นายธนพงศ์ เกษตรสุนทร นิติกรชำนาญการพิเศษ
๖) นายเสรี โชคเขาวรรณธ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
๗) นายศศิณ ปงรังสี นิติกรชำนาญการพิเศษ
๘) นายศักดิ์ชัย สักกะบุชา นิติกรชำนาญการพิเศษ
๙) นางสาวอัจฉรา เข้มทองใหญ่ นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๐) นางสาวธนินี ไพรัตน์กร นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
๑๑) นางสาวบุศราคม แก้วพ้านภาคล นิติกรชำนาญการ
๑๒) นางสาวณัชฐา วงศ์อร่าม นักวิชาการศุลกากรชำนาญการ
๑๓) นายศิโรจน์ นาคถนอม นักวิชาการศุลกากรชำนาญการ
๑๔) นางสาวชุติมา ปรีชญางกูร นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการ
๑๕) นางลักษมี เตมติกุล นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ
๑๖) นางสาวนุชภา สังกขร นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

กระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวง

- นางสาวนฤมล จันทราชโลธร นิติกรชำนาญการ

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้
คณะกรรมการขับเคลื่อนไทยเป็น LOGISTICS HUB

- ๑) นายณัฐสพพรช กริ่งไกร ประธานคณะกรรมการ
๒) นายพรชัย คชรัตน์ เลขาธิการคณะกรรมการ
๓) นายพัชรดิษฐ์ สิ้นสวัสดิ์ ที่ปรึกษา
๔) นายประสาน สิ้นสวัสดิ์ กรรมการ

สมาคมเจ้าของเรือไทย

๑) นายภูมินทร์ หะริณสุต	ประธานสมาคม
๒) นายประพันธ์ โลหะวิริยะศิริ	ที่ปรึกษา
๓) นางสาวทิชาพร สงฆ์เทพ	ผู้ช่วยที่ปรึกษา

สมาคมเจ้าของและตัวแทนเรือกรุงเทพ

๑) นายสุวัฒน์ อิศวทองกุล	ประธานสมาคม
๒) นายเหรียญ วรพิพัฒน์กำธร	ผู้จัดการสมาคม

สมาคมผู้นำเข้าและผู้ส่งออกระดับมาตรฐานเออีไอ

๑) นางสาวปรานี คมวัชระพงศ์	ที่ปรึกษา
๒) นางสาวสมถวิล ปทุมลักษณ์	อุปนายก
๓) นางสาวธราทิพย์ หิรัญญศิริพงศ์	อุปนายก
๔) นางสาวสิริณภกาญจน์ เตชไชยนันท์	ผู้จัดการ

สมาคมชิปปิงแห่งประเทศไทย

- นายยรรยง ตั้งจิตต์กุล	นายกสมาคม

สมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

๑) นายเกตติวิทย์ สิทธิสมุทรวงศ์	นายกสมาคม
๒) นายสุวิทย์ รัตนจินดา	กรรมการที่ปรึกษา
๓) นายพิมณท์ สุคนธมาน	กรรมการที่ปรึกษา
๔) นายสมชาย บรรลือเสนาะ	ผู้จัดการ

๖. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีกรรมวิธีการวิสามัญสงวนความเห็น

๗. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ
จำนวน ๙ คน ดังนี้

- ๗.๑ พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร
- ๗.๒ พลเรือเอก พิลาภ ตมิศานนท์
- ๗.๓ พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร
- ๗.๔ นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์
- ๗.๕ นายอิสระ ว่องกุศลกิจ
- ๗.๖ นายเจตน์ ศิรธรานนท์
- ๗.๗ พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม
- ๗.๘ นายสาธิต ชาญเชาวน์กุล
- ๗.๙ นายเจน นำชัยศิริ

๘. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u> (ราชอาณาจักร) พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร และนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ “ <u>“ราชอาณาจักร”</u> หมายความรวมถึงเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทย ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปและตามสัญญากับต่างประเทศด้วย”	มีการแก้ไข
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>ของต้องกักต</u> นายเจน นำชัยศิริ “ <u>“ของต้องกักต”</u> หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดว่า หากจะมีการนำเข้า มาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร จะต้องได้รับอนุญาต <u>หรือขออนุญาต</u> <u>ให้ครบถ้วน</u> ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย”	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติ ดังนี้
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>การผ่านแดน</u> พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร และนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ “ <u>“การผ่านแดน”</u> หมายความว่า การขนส่งของผ่านราชอาณาจักรจากด่าน ศุลกากรแห่งหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาไปยังด่านศุลกากรอีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งของออกไป ภายใต้การควบคุม ของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะการขนส่งนั้นจะมี การขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนยานพาหนะ การเก็บรักษาของ การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของเพื่อประโยชน์ ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ ใด ๆ ซึ่งของนั้นในราชอาณาจักร <u>หรือมีพฤติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์ทางการค้าเกี่ยวกับของดังกล่าว</u> <u>ในราชอาณาจักร”</u>	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติ ดังนี้
คณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ และได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

<u>มาตรา ๕</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การจัดเก็บอากร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๑ การเสียอากร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข

พลเอก สิทธิ์ศึก สิทธิ์ไพโร
และนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๔ ..... ๖๓๖ .....

(๓) กรณีของผู้นำเข้ารวมในราชอาณาจักรเป็นของเพื่อศรัทธาส่วนตัวหรือเพื่อการค้าขายและก่อนนำเข้ามาขอเปลี่ยนตราศุลกากรเป็นของนำเข้า หรือเป็นของผ่านแดน หรือของถ่ายลำที่ผิดเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้คำนวณอัตราศรัทธาตามสหภาพแห่งของ ศรัทธาศุลกากร และพิศัตย์ศรัทธาศุลกากร ที่ขึ้นอยู่กับเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนตราศุลกากรเป็นของนำเข้าหรือในเวลาที่ยื่นขอถ่ายลำแล้ว”

คณะกรรมการมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๒ การประเมินอากร ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข

พลเอก สิंहศึก สิंहไพโร ขอแปรญัตติ ดังนี้

และนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

“มาตรา ๑๙ .....ฯลฯ.....

การประเมินอากรตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการได้ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วัน

ที่ได้ยื่นใบขนสินค้านำเข้า”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสาธิต ชาญเชาวน์กุล

ขอแปรญัตติ ดังนี้

และนายอิสระ ว่องกุศลกิจ

“มาตรา ๑๙ .....ฯลฯ.....

การประเมินอากรตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการได้ภายในกำหนดสิบสองปีนับแต่

วันที่ได้ยื่นใบขนสินค้า”

คณะกรรมการฯได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข

นายสาธิต ชาญเชาวน์กุล ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๑ สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนมีอายุความสิบสองปีนับแต่วันที่ได้นำของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร เว้นแต่การเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากการคำนวณอากรผิด ให้มีอายุความ สองปีนับแต่วันที่ได้นำของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร

.....ฯลฯ.....”

คณะกรรมการฯได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๒	มีการแก้ไข
พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร และนายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ “มาตรา ๒๒ .....ฯลฯ..... เงินเพิ่มอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับเบี้ยปรับ <u>ตามมาตรา ๒๒</u> อาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี” คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติ ดังนี้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๒๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๓ การคืนอากร	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๔ การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์ การประเมินอากร	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ การนำของเข้าและการส่งของออก</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
นายเจน นำชัยศิริ	ขอแปรญัตติ ดังนี้
“มาตรา ๕๑ ก่อนที่จะนำของใดไปจากอารักขาของศุลกากรหรือก่อนที่จะส่งของใดออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียอากรจนครบถ้วนหรือวางประกันไว้	
<u>ในกรณีที่มิกฎหมายกำหนดให้ของนั้นต้องได้รับอนุญาตก่อนนำเข้ามาในราชอาณาจักรให้ถือว่าของนั้นยังมีได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร จนกว่าของดังกล่าวจะได้ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากร</u>	
การยื่นใบขนสินค้า การเสียอากร และการวางประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด	
.....”	
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๑ การนำของเข้าและการส่งของออกทางทะเล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u> พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๖๔ ดังนี้
<u>“ในกรณีที่เรือตามวรรคหนึ่งเป็นเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานศุลกากรในการแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายการประมง เพื่อให้มีการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับเรือประมงลำนั้นก่อน หากปรากฏข้อมูลว่าเป็นเรือประมงที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายการประมง หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเรือประมงดังกล่าวได้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเกี่ยวข้องกับกำกับการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้พนักงานศุลกากรปฏิเสธการเข้าเทียบท่า เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยของคนประจำเรือหรือตัวเรือประมง หรือในกรณีเหตุสุดวิสัย”</u>	
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๖๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๗๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๕</u>	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๒ การนำของเข้าและการส่งของออก ทางบก</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๗</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๘๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๓ การนำของเข้าและการส่งของออก ทางอากาศ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๘</u>	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๔ ตัวแทน</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง</u>	ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๑ การผ่านแดนและการถ่ายลำ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๒ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๓ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๖ มีการแก้ไข

พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร
และนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๐๖ ของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำที่เกี่ยวข้อง หรือ ไม่ตกอยู่ภายใต้ข้อห้ามหรือข้อจำกัดต่าง ๆ สำหรับการนำผ่านตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ ข้อห้ามหรือข้อจำกัดนั้นที่เกี่ยวกับศีลธรรมอันดีของประชาชน นโยบายสาธารณะ ความปลอดภัยของ สาธารณชน การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช และการป้องกันการครอบครองสมบัติ ของชาติในด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือค่านิยมทางโบราณคดี หรือการปกป้องทรัพย์สิน ทางการค้า หรืออุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

ส่วนที่ ๒ ของตกค้าง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๗ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๐ ไม่มีการแก้ไข

พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร
และนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๑๐ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามมาตรา ๑๐๘ ให้หักใช้ค่าอากร ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่กรมศุลกากร หรือที่ผู้อื่นกระทำการแทนศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระ

ติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่ง ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้ขอคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้ขายของนั้น”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>หมวด ๕ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า</u> <u>ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๑ การจัดตั้ง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๒ การดำเนินการ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๓ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ เขตปลอดอากร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๑ การจัดตั้งเขตปลอดอากร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔๕</u>	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๒ การขออนุญาตประกอบกิจการ ในเขตปลอดอากร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๓ สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕๒</u>	มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๕๒ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครอง หรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว หรือการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น

การปล่อยของตามวรรคหนึ่งออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายใน
ราชอาณาจักร ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร
การครอบครอง หรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว หรือการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ
การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น โดยถือเสมือนว่าของนั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร
ในวันที่นำออกจากเขตปลอดอากร

.....”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๗ พนักงานศุลกากร

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๙

มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๕๙ การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมาย
ตามมาตรา ๑๕๗ หรือพนักงานศุลกากรมาตรา ๑๕๘ ให้กระทำภายในห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้า
หรือส่งของออก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๔

มีการแก้ไข

พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๖๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า เรือลำใดเป็นเรือที่พึงต้องถูกยึดหรือตรวจ หรือกักเรือหรือปฏิเสธการเข้าเทียบท่าตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายการประมงให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือลำนั้นหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง หรือกักเรือหรือปฏิเสธการเข้าเทียบท่าแล้วแต่กรณี หากนายเรือฝ่าฝืนให้พนักงานศุลกากรเตือนให้นายเรือปฏิบัติตามคำสั่ง และหากนายเรือฝ่าฝืนคำเตือนดังกล่าว ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตาม หรือเพื่อนำเรือไป หรือเพื่อป้องกันการหลบหนี”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๖

คณะกรรมการธิการตัดออก

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๖๖ ของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ~~ของต้องห้าม~~ หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เป็นของที่พึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗๔

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๘ อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ

ไม่มีการแก้ไข

<u>ส่วนที่ ๑ เขตควบคุมศุลกากร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๒ พื้นที่ควบคุมร่วมกัน</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๓ การค้าชายฝั่ง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘๕</u>	คณะกรรมการธิการตัดออก
<u>มาตรา ๑๘๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๔ เขตต่อเนื่อง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘๙</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๙๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๕ พื้นที่พัฒนาร่วม</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๙ บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐๔</u>	คณะกรรมการการค้าต้อออก
<u>มาตรา ๒๐๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐๖</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๐๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔๔

มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๔๔ .....ฯลฯ.....”

ผู้ใดพยายามตรวจหาควบคุมผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๔๕

มีการแก้ไข

พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร

ขอแปรญัตติ ดังนี้

และนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

“มาตรา ๒๔๕ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ โดยหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียอากร โดยเจตนาจะฉ้ออากรที่ต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครั้งเท่าแต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ

.....ฯลฯ.....”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสถวน

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๔๕ .....ฯลฯ.....”

ผู้ใดพยายามตรวจหาควบคุมผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๔๖

มีการแก้ไข

นายเจน นำชัยศิริ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๔๖ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามา

ในราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของเข้าเพื่อการผ่านแดน หรือการถ่ายลำโดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวกับของนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามตรวจหาควบคุมผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ โดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดอันเกี่ยวกับของนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕๗

มีการแก้ไข

พลเอก สิทธิ์ศึก สิงห์ไพร

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

นายเจตน์ ศิรธรานนท์

และพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๕๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบ
ที่อธิบดีกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๘

ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าขายของกลาง โดยให้หักจ่ายเป็นเงิน
สินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่าย
เป็นเงินรางวัลร้อยละยี่สิบ แต่กรณีที่มีได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจส่งหน่วยได้ให้หักจ่าย
ลดค่าปรับ

(๒) ความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๖

ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าปรับ โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบน
ร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่าย
เป็นเงินรางวัลร้อยละยี่สิบ

(๓) กรณีที่มีกระทรวงกลาโหมเห็นสมควร และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอุดหนุน

ตรวจพบเป็นผลให้เรียกขอครบเพิ่มเติมได้ ให้ช่วยเงินรางวัลร้อยละสิบของเงินอุดหนุนที่กรมศุลกากรเรียก
เก็บเพิ่มเติมได้

เงินสินบนตาม (๑)/และ (๒) ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนได้ไม่เกินคดีละสิบส่วนบาท
และหักจ่ายเป็นเงินรางวัลได้ไม่เกินคดีละห้าส่วนบาท”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายสาธิต ขาวเขาวนกุล

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๕๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบ
ที่อธิบดีกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๘

ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าขายของกลาง โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบน
ร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัล
ร้อยละยี่สิบ แต่กรณีที่มีได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ

(๒) ความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๖ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าของเงินค่าปรับ โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละยี่สิบ

(๓) กรณีที่มีพรรคพวกเก็บฮอครขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินฮอครตรวจพบเป็นผลให้เรียกฮอครเพิ่มเติมได้ ให้ส่งเงินรางวัลร้อยละสิบของเงินฮอครที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพิ่มเติมได้

เงินสินบนเงินค่าปรับตาม (๑) และ (๒) ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนได้ไม่เกินคดีละสิบล้านบาท และหักจ่ายเป็นเงินรางวัลได้ไม่เกินคดีละห้าล้านบาท”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอิสระ ว่องกุศลกิจ ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๕๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๘ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าของเงินค่าปรับของกลาง โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละยี่สิบ แต่กรณีที่มีได้รับของกลางหรือของกลางไม่พอส่งจำหน่ายให้หักจ่ายของเงินค่าปรับ

(๒) ความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๖ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าของเงินค่าปรับ โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละยี่สิบ

(๓) กรณีที่มีพรรคพวกเก็บฮอครขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินฮอครตรวจพบเป็นผลให้เรียกฮอครเพิ่มเติมได้ ให้ส่งเงินรางวัลร้อยละสิบของเงินฮอครที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพิ่มเติมได้

เงินสินบนตาม (๑) และ (๒) ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนได้ไม่เกินคดีละสิบล้านบาท และหักจ่ายเป็นเงินรางวัลได้ไม่เกินคดีละห้าล้านบาท”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเจน นำชัยศิริ ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๕๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสามเฉพาะกรณีของต้องห้าม ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าขายของกลาง โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัล

ร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบ แต่กรณีที่มีได้รับ
ของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ

(๒) *ควบคุมผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๖*
ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสิบห้าของค่างานปรับ โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบน
ร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่าย
เป็นเงินรางวัลร้อยละสิบ

(๓๒) กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบ
เป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละสิบของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บ
เพิ่มเติมได้

เงินสินบนตาม (๑) และ (๒) ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนได้ไม่เกินคดีละสิบล้านบาท
และหักจ่ายเป็นเงินรางวัลได้ไม่เกินคดีละห้าล้านบาท”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๕๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕๙

มีการแก้ไข

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒๕๙ ..... ๗๓๗.....”

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหา
ได้ชำระเงินค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกัน ตามคำเปรียบเทียบภายใน
ระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

คณะกรรมการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖๑/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๒๖๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖๓

มีการแก้ไข

อัตราค่าธรรมเนียม

นายอิสระ ว่องกุศลกิจ
“อัตราค่าธรรมเนียม

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติ ดังนี้

..... าล๑.....

(๙) การร้องขอให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าตามมาตรา ๑๘

(ก) การกำหนดราคาศุลกากร	ฉบับละ	<u>๒๕,๕๕๕๒,๐๐๐</u>	บาท
(ข) การกำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของ	ฉบับละ	<u>๒๕,๕๕๕๒,๐๐๐</u>	บาท
(ค) การตีความพิกัดอัตราศุลกากร	ฉบับละ	<u>๒๕,๕๕๕๒,๐๐๐</u>	บาท

..... าล๑.....”

คณะกรรมการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

๙. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. .... แล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ดังนี้

๙.๑ การกำหนดอาณาเขตของราชอาณาจักร

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมีบทบัญญัติหลายมาตราที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับอาณาเขตของราชอาณาจักรว่ามีความหมายครอบคลุมเพียงใด แต่มีได้กำหนดนิยามคำว่า “ราชอาณาจักร” ไว้ จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายได้ ประกอบกับยังมีกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับที่กำหนดอาณาเขตของราชอาณาจักร เช่น ให้รวมถึงเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทยด้วย แต่การกำหนดความหมายไว้ในกฎหมายต่าง ๆ ก็มีความมุ่งหมายเฉพาะกับกฎหมายนั้น จึงเห็นสมควรให้มีการจัดทำกฎหมายเฉพาะเพื่อกำหนดอาณาเขตของราชอาณาจักรให้ชัดเจน เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และสอดคล้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศด้วย

๙.๒ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพิจารณาอุทธรณ์

โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ จึงควรให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ เช่น การให้ข้อมูลหรือให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปอย่างรอบคอบ

๙.๓ การจัดทำระบบการเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย

โดยที่การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากรมีความเชื่อมโยงกับการดำเนินการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่นด้วย จึงควรมีการจัดทำระบบการเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย (Thailand National Single Window : NSW) และการจัดทำแนวทางการปฏิบัติร่วมกันระหว่างกรมศุลกากรกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมประมง กรมเจ้าท่า และกรมการบินพลเรือน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ควบคุมและกำกับดูแลการนำของ

เข้ามาในและการส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร อันจะทำให้การดำเนินการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๙.๔ การจัดทำฐานข้อมูลสำหรับของนำเข้าสำหรับการเสียอากร

การนำของเข้ามาในราชอาณาจักรบางกรณีเป็นของที่ต้องกำกับที่ที่ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนนำเข้ามาในราชอาณาจักร แต่ผู้นำของเข้าอาจไม่ทราบว่าต้องมีการขอใบอนุญาตก่อนทำให้เกิดปัญหาหลังจากที่นำของเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว จึงควรมีการจัดทำฐานข้อมูล สำหรับของนำเข้าที่ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อให้ผู้นำของเข้าสามารถตรวจสอบและเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ และควรมีวิธีการที่ให้นำของเข้าสามารถตรวจสอบหลักเกณฑ์การปฏิบัติ สำหรับการนำของเข้า ให้ครบถ้วนก่อน

๙.๕. หลักเกณฑ์การเปรียบเทียบปรับเพื่อระงับคดี

ในการพิจารณาเปรียบเทียบปรับกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ผู้มีอำนาจพิจารณาควรคำนึงถึงเจตนาและความร้ายแรงของการกระทำความผิดประกอบด้วย เนื่องจากการกระทำความผิดในบางกรณีเป็นเพียงการกระทำผิดขั้นต้นหรือกระบวนการตามที่กฎหมายกำหนด เช่น การนำของเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตก่อน หรือมิได้แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบก่อน ซึ่งอาจแก้ไขให้ถูกต้องในภายหลังได้ จึงสมควรมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเปรียบเทียบปรับให้สอดคล้องกับระดับของการกระทำความผิดนั้น ๆ ด้วย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๙.๖ การเร่งรัดทำความตกลงเกี่ยวกับการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ

การกำหนดบทเฉพาะกาลที่ยกเว้นมิให้นำระยะเวลาการนำของที่เข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๓ มาใช้บังคับกับกรณีที่มีความตกลงเกี่ยวกับการผ่านแดนระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันไว้แล้ว ทำให้มีความไม่เท่าเทียมกันและอาจส่งผลกระทบต่อการเจรจาทำความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการผ่านแดนกับประเทศอื่นในอนาคต ดังนั้น กรมศุลกากรจึงสมควรเร่งผลักดันให้มีการเจรจาทำความตกลงกับประเทศต่าง ๆ เพื่อให้ระยะเวลาตามความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องหรือเป็นไปในแนวทางเดียวกับกฎหมายว่าด้วยศุลกากรของประเทศไทย

๙.๗ การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้กรมศุลกากรต้องดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองเป็นจำนวนมากเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์รองรับการดำเนินการต่าง ๆ ดังนั้น กรมศุลกากรจึงสมควรเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรองให้แล้วเสร็จในวันที่พระราชบัญญัติศุลกากรมีผลใช้บังคับ เพื่อให้การจัดเก็บอากรและการดำเนินการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้มีความสมบูรณ์ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพ

๑๐. คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
รวมทั้งข้อสังเกตมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายกุลิศ สมบัติศิริ)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลากร พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ก)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางเรื่องล้าสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บังคับกฎหมาย ประกอบกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินพิธีการศุลกากรและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

- (๑๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๙
 (๑๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
 (๑๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

พ.ศ. ๒๕๒๘

- (๑๖) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
 (๑๗) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐
 (๑๘) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒
 (๑๙) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓
 (๒๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓
 (๒๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘
 (๒๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๘
 (๒๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๗
 (๒๔) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า อาคารศุลกากรที่จัดเก็บกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอาคารศุลกากร

“ผู้นำของเข้า” ให้ความหมายรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรจนถึงเวลาที่พนักงานศุลกากรได้ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากรักษาของพนักงานศุลกากร

“ผู้ส่งของออก” ให้ความหมายรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในอารักขาของพนักงานศุลกากรจนถึงเวลาที่ได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ของต้องห้าม” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดห้ามมิให้นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร

“ของต้องกักต” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดว่า หากจะมีการนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร จะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

“ด่านศุลกากร” หมายความว่า ท่า ที่ หรือสนามบินที่ใช้สำหรับการนำของเข้า การส่งของออก การผ่านแดน การถ่ายลำ และการศุลกากรอื่น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติพิธีการศุลกากร

“ด่านพรมแดน” หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้น ณ บริเวณเขตแดนทางบก บนทางอนุมติ เพื่อประโยชน์ในการตรวจของที่ขนส่งโดยทางนั้น

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำที่ใช้ในการขนส่งของหรือคน และ ให้ความหมายรวมถึงเรือประมงด้วย

“นายเรือ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือควบคุมเรือ

“เขตแดนทางบก” หมายความว่า เขตแดนทางบกกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงทางน้ำใด ๆ ที่เป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

“ทางอนุมัติ” หมายความว่า ทางที่ใช้ขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก

“การผ่านแดน” หมายความว่า การขนส่งของผ่านราชอาณาจักรจากด่านศุลกากรแห่งหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาไปยังด่านศุลกากรอีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งของออกไป ภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าการขนส่งนั้นจะมีการขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนยานพาหนะ การเก็บรักษาของ การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของเพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ ซึ่งของนั้นในราชอาณาจักร หรือมีพฤติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์ทางการค้าเกี่ยวกับของดังกล่าวในราชอาณาจักร

“การถ่ายลำ” หมายความว่า การถ่ายของจากยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาในราชอาณาจักรไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร ภายใต้การควบคุมของศุลกากรในด่านศุลกากรแห่งเดียวกัน โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร

“พนักงานศุลกากร” หมายความว่า

(๑) บุคคลซึ่งรับราชการในกรมศุลกากรและได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนตามปกติหรือให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะการ

(๒) เจ้าหน้าที่ทหารเรือ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดีให้กระทำการแทนกรมศุลกากร

(๓) เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการเป็นพนักงานศุลกากร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานศุลกากร กับออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดท่า ที่ หรือสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นด่านศุลกากร โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางศุลกากรตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้ รวมทั้งระบุเขตศุลกากรของด่านศุลกากรนั้น

(๒) กำหนดที่ใด ๆ ให้เป็นด่านพรมแดน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางศุลกากรตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

(๓) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการยื่นใบขนสินค้าและการชำระเสียอากร สำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีลักษณะพิเศษหรือ มีเหตุจำเป็น

(๕) กำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตราย การเก็บและการขนถ่ายสินค้า อันตรายที่อยู่ในเขตศุลกากรและที่นำออกไปจากเขตศุลกากร รวมทั้งวิธีการจัดเก็บอากรสำหรับสินค้า อันตรายดังกล่าว

(๖) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยจะกำหนดเงื่อนไข ให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นแก่อากาศยาน และมีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการคมนาคมระหว่างประเทศ รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเฉพาะกรณี ให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งออกออก หรือผู้ควบคุมอากาศยานใดได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ การนำของเข้าและการส่งออก โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๗ อธิบดีอาจเรียกผู้นำของเข้า ผู้ส่งออกออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง กับการศุลกากรให้ประกันอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อรับรองว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่เกี่ยวกับการศุลกากร

การให้ประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

มาตรา ๘ บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสียอากร หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีอาจสั่งให้ผู้ยื่นบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าว จัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งออกออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ร้องขอ ให้ดำเนินพิธีการศุลกากรหรือให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากร ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมาย ว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีแล้ว ให้ดำเนินการตามที่ร้องขอได้

มาตรา ๑๐ การขอสำเนาใบรับรอง ใบชนสินค้า บัญชี หรือเอกสารอื่นใด ที่เกี่ยวกับการศุลกากรซึ่งมีได้เป็นความลับนั้น เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ออกให้ได้ โดยให้ผู้ขอ เสียค่าใช้จ่ายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ การดำเนินการทางศุลกากร ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่ามิผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการทางศุลกากรโดยเอกสาร ทั้งนี้ การนำ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการศุลกากรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๒ การดำเนินการใดโดยทางเอกสารซึ่งพระราชบัญญัตินี้บัญญัติ เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าเป็นความผิด และมีโทษเช่นเดียวกับการกระทำที่ได้ดำเนินการโดยทางเอกสาร

หมวด ๒

การจัดเก็บอากร

ส่วนที่ ๑

การเสียอากร

มาตรา ๑๓ การนำของเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ให้เรียกเก็บ อากรจากผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา ศุลกากร

ความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็น นอกราชอาณาจักรเกิดขึ้นในเวลาที่นำของเข้าสำเร็จหรือส่งออกสำเร็จตามมาตรา ๕๐

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งออกมีหน้าที่เสียอากรเมื่อได้ยื่นใบชนสินค้าต่อพนักงาน ศุลกากรและพนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบชนสินค้าแล้ว

มาตรา ๑๔ การคำนวณอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คำนวณ ตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำของเข้าสำเร็จ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำเข้าสำเร็จ แต่อัตราศุลกากรให้ถือตามอัตรา ศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อย ของออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้ามาหรือในสภาพอื่น

(๒) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนสูญหายหรือถูกทำลาย ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น

(๓) กรณีของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นของเพื่อการผ่านแดนหรือเพื่อการถ่ายลำและต่อมามีการขอเปลี่ยนการผ่านพิธีการศุลกากรเป็นของนำเข้า **หรือยื่นขอผ่านแดนหรือของสัตว์ที่ผิดเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง** ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่**ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนตราผ่านพิธีการศุลกากรเป็นของนำเข้าหรือในเวลาที่ผิดเงื่อนไขดังกล่าวของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร**

มาตรา ๑๕ การคำนวณอากรสำหรับของที่จะส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ให้คำนวณตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่พนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบขนสินค้าแล้ว

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ “ราคาศุลกากร” หมายถึงราคาดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนำของเข้า หมายถึงราคาแห่งของเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากรตามราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (ก) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า
- (ข) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน
- (ค) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (ง) ราคาหักทอน
- (จ) ราคาคำนวณ
- (ฉ) ราคาย้อนกลับ

(๒) กรณีส่งของออก หมายถึงราคาขายส่งเงินสด ซึ่งจะพึงขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่ส่งของออกโดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด

(๓) กรณีนำของออกจากเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตอื่นใดในทำนองเดียวกัน เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร ให้ใช้ราคาศุลกากรตาม (๑) โดยอนุโลม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาศุลกากรตาม (๑) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การกำหนดราคาศุลกากรในกรณีนำเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่งของ ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามา ย่างด้านศุลกากร

ในกรณีที่ไม่มีมูลค่าของรายการค่าประกันภัยหรือค่าขนส่งของ หรือไม่มีค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น หรือค่าจัดการต่าง ๆ ตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง การกำหนดมูลค่าของรายการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอทราบราคาศุลกากร ถิ่นกำเนิดแห่งของ หรือพิกัด อัตราศุลกากร ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีเพื่อให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาศุลกากรแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) กำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วย ถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ติความพิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนก ประเภทแห่งของในพิกัดอัตราศุลกากร

การยื่น การพิจารณา และการแจ้งผลการพิจารณาคำร้องขอ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผลการพิจารณาคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ผูกพันเฉพาะกรมศุลกากรและผู้ร้องขอ ตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๒

การประเมินอากร

มาตรา ๑๙ เมื่อพบว่าผู้มีหน้าที่เสียอากรไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจประเมินอากรตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตรา ศุลกากร

การประเมินอากรตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการได้ภายในกำหนดสิบสามปีนับแต่วันที่ ได้ยื่นใบขนสินค้า เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจประเมินอากรได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอขยายระยะเวลาต่ออธิบดีได้อีกไม่เกินสองปี

ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานที่อธิบดีเชื่อได้ว่าผู้มีหน้าที่เสียอากรมีเจตนาในการฉ้ออากร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจประเมินอากรได้อีกภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลา ตามวรรคสอง

มาตรา ๒๐ เมื่อประเมินอากรแล้ว ให้พนักงานศุลกากรส่งแบบแจ้งการประเมินอากรให้แก่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ประเมินอากรเสร็จ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องเสียอากรให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรนั้น

มาตรา ๒๑ สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่ได้นำของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกรพศณศักรียบใบขนสินค้า เว้นแต่การเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากการคำนวณอากรผิด ให้มีอายุความสองปีนับแต่วันที่ได้นำของนั้นเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกรพศณศักรียบใบขนสินค้า

ในกรณีที่สิทธิในการเรียกเก็บอากรที่เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสองร้อยบาทต่อใบขนสินค้าหนึ่งฉบับ อธิบดีจะสั่งให้งดการเรียกเก็บอากรที่เสียไม่ครบถ้วนนั้นก็ได้ หากของนั้นได้พ้นไปจากอารักขาของศุลกากรแล้ว

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มอีกในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม โดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่นำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไปนอกรพศณศักรียบใบขนสินค้าถึงวันที่นำเงินมาชำระ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน โดยเงินเพิ่มที่เรียกเก็บนี้ต้องไม่เกินอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่ชำระเสียอากรภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรตามมาตรา ๒๐ ให้เสียเบี้ยปรับร้อยละสิบของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

เงินเพิ่มและเบี้ยปรับให้ถือเป็นเงินอากร

เงินเพิ่มอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับเบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนดค้างชำระค่าอากร ให้อธิบดีมีอำนาจกักของที่ผู้นำของเข้าหรือส่งออกและกำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรได้จนกว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะเสียอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนค้างให้ครบถ้วน และถ้าไม่เสียภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่กักของนั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง ให้หักใช้ค่าอากรที่ค้างชำระ ค่าอากรสำหรับของที่ขายทอดตลาด ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่กรมศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่งที่นำของที่ขายทอดตลาดนั้นเข้ามา ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้

เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของ แต่เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันขายทอดตลาดแล้ว เจ้าของไม่มาเรียกคืนให้เงินที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๔ ในการบังคับค่าอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนค้างชำระ หากกรมศุลกากรได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๓ แล้ว ยังไม่ได้รับค่าอากรหรือได้รับไม่ครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบอากร ได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกคำสั่ง

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และค่าอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของ

ส่วนที่ ๓

การคืนอากร

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการเสียอากรไว้เกินจำนวนที่ต้องเสีย ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อธิบดีมีอำนาจคืนอากรส่วนที่เสียไว้เกินเฉพาะในเหตุที่ได้คำนวณอากรผิด โดยไม่ต้องมีคำร้องขอคืนอากร แต่มีให้สั่งคืนเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ได้นำของเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร หรือ

(๒) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนอากรภายในกำหนดสามปีนับแต่วันที่นำของเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้เสียอากรเพื่อส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว แต่มิได้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ส่งของออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนอากรภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พนักงานศุลกากรได้รับใบขนสินค้าแล้ว

การยื่นคำร้องขอคืนอากรและการคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ต้องคืนอากรหรือเงินประกันค่าอากรเพราะเหตุที่ได้เรียกไว้เกินจำนวนอันพึงต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้คืนเงินพร้อมด้วยดอกเบี้ยอีกร้อยละศูนย์จุดหกสองห้า ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องคืนโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้เสียอากรหรือวางเงินประกันอากรครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่มีการอนุมัติให้จ่ายคืน

ในกรณีที่ได้เปลี่ยนการวางประกันอย่างอื่นเป็นการวางเงินประกันภายหลังจากที่ได้นำของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้คำนวณดอกเบี้ยสำหรับจำนวนเงินประกันที่ต้องคืนนับแต่วันที่วางเงินประกันครั้งสุดท้ายแทนการวางประกันจนถึงวันที่อนุมัติให้จ่ายคืน

ดอกเบี้ยที่จ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้เกินจำนวนเงินอากรหรือเงินประกันค่าอากรที่ต้องคืน

ในการคำนวณดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน และดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายนี้ให้ถือเป็นอากรที่ต้องจ่ายคืน

มาตรา ๒๘ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว หากส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอากรขาเข้าสำหรับของนั้นแก่ในสิบส่วนหรือส่วนที่เกินหนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าเป็นของรายเดียวกันกับที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) ต้องไม่นำของนั้นไปใช้ประโยชน์ในระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร เว้นแต่การใช้ประโยชน์เพื่อส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร และมีได้เปลี่ยนแปลงสภาพหรือลักษณะแห่งของนั้น

(๓) ได้ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร และ

(๔) ต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

การขอคืนอากร การพิสูจน์ของ การส่งของกลับออกไป และการคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว เพื่อใช้สำหรับผลิตผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด หากส่งของที่ได้จากการดำเนินการดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องพิสูจน์ได้ว่าได้ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) ต้องพิสูจน์ได้ว่าของที่นำไปใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดนั้นมีปริมาณไม่เกินที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ได้ส่งของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของที่ใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ

บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งของดังกล่าวออกไปภายในกำหนดหนึ่งปี ให้อธิบดีขยายระยะเวลาได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน และ

(๔) ต้องขอคืนอากรภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่อธิบดีจะขยายระยะเวลาให้แต่ต้องไม่เกินหกเดือน การขอคืนอากร การพิสูจน์ของ การส่งของออกไป และการคืนอากร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ผู้นำของเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้สำหรับผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๒๙ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรหรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือหรืออากาศยานที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร อาจร้องขอต่ออธิบดีวางประกันอย่างหนึ่งอย่างใดแทนการเสียอากรขาเข้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การคืนประกันที่ผู้นำของเข้าได้วางไว้แทนการเสียอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ การโอนของที่ได้จากการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๒๙ เข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร และเป็นการส่งของออกสำเร็จในเวลาโอนหรือจำหน่ายของนั้น ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการคืนอากรหรือประกันอย่างอื่นแก่ผู้นำของเข้าโดยอนุโลม

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรนับแต่เวลาที่โอนหรือจำหน่ายของนั้น และให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำของเข้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

การโอนของเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน การจำหน่ายของแก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากร และการรับของดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๔

การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การประเมินอากร

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมศุลกากรคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงสามสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๒ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ถ้ามีการพิจารณาในเรื่องที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการตรวจสอบและประเมินอากร
- (๓) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอากรที่กรมศุลกากรขอความเห็น
- (๔) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บอากร

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้พนักงานศุลกากรปฏิบัติตาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตาม (๓) ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๗ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากร การยื่นอุทธรณ์และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ การอุทธรณ์การประเมินอากรตามมาตรา ๓๗ ไม่เป็นเหตุทุเลาการเสียอากรตามที่พนักงานศุลกากรประเมินไว้ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุด

ผู้อุทธรณ์ที่ได้รับอนุญาตให้ทุเลาการเสียอากรตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียอากรให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการจำหน่ายอุทธรณ์หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือนับแต่วันได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียอากรเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องเสียอากรภายในกำหนดระยะเวลาเช่นเดียวกับวรรคสอง

มาตรา ๓๙ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วย อธิบดีกรมศุลกากร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมศุลกากรคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นและรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรอาจกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่มเติมอีกคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ โดยให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวมีองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานตุลาการได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐาน ที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็น คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจขยายระยะเวลา พิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีกได้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๔๒ หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธินำคดีไปฟ้อง ต่อศาลได้

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนำคดีไปฟ้องต่อศาล ให้คณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ สัปดาห์หยุดอุทธรณ์ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนั้น

มาตรา ๔๓ ให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับกับการประชุมของ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

ให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการ ตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือขอให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์มาแสดงได้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด ๆ โดยต้องให้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือวันได้รับแจ้ง การร้องขอ

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ สัปดาห์หยุดอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์จำหน่ายอุทธรณ์นั้น

มาตรา ๔๗ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด โดยให้ ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัย อุทธรณ์ เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะจำหน่ายอุทธรณ์ตาม มาตรา ๔๕ วรรคสอง หรือ มาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๙ ให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร กรรมการ
ในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และอนุกรรมการในคณะกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์แต่งตั้ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การนำเข้าและการส่งออก

มาตรา ๕๐ การนำเข้าและการส่งออกเป็นอันสำเร็จ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การนำเข้าทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่นำของเข้ามานั้น
ได้เข้ามาในเขตท่าที่จะขนถ่ายของออกขึ้นจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง ส่วนการส่งของออก
ทางทะเล ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อเรือที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตท่าท้ายสุดเพื่อไปจาก
ราชอาณาจักร

(๒) การนำเข้าทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะที่นำของเข้ามานั้น
ได้เข้ามาถึงเขตด่านพรมแดน ส่วนการส่งของออกทางบก ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อยานพาหนะ
ที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากเขตด่านพรมแดนเพื่อไปจากราชอาณาจักร

(๓) การนำเข้าทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่ออากาศยานที่นำของเข้า
มานั้นได้ถึงสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร ส่วนการส่งของออกทางอากาศ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จ
เมื่ออากาศยานที่จะส่งของออกนั้นได้ออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรท้ายสุดเพื่อไปจาก
ราชอาณาจักร

(๔) การนำเข้าทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้เปิดถุงไปรษณีย์
ส่วนการส่งของออกทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อได้ปิดถุงไปรษณีย์และได้ดำเนินการ
ส่งออกตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ ก่อนที่จะนำของใดไปจากอารักขาของศุลกากรหรือก่อนที่จะส่งของใด
ออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้
และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียอากร
จนครบถ้วนหรือวางประกันไว้

การยื่นใบขนสินค้า การเสียอากร และการวางประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอและอธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นต้องนำของใดออกไป
จากอารักขาของศุลกากรหรือต้องส่งของใดออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน อธิบดีมีอำนาจ
อนุญาตให้นำของนั้นไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร
โดยยังไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าให้สมบูรณ์หรือยังไม่ต้องเสียอากรจนครบถ้วน ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนด
เงื่อนไขให้ผู้ร้องขอต้องปฏิบัติด้วยก็ได้ และในกรณีที่ต้องเสียอากร ให้ผู้ร้องขอวางประกันค่าอากรตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ เมื่อนำของเข้ามาในหรือจะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานศุลกากรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชนิดแห่งของ
- (๒) ปริมาณ น้ำหนัก และคุณภาพแห่งของ
- (๓) ราคาศุลกากร
- (๔) ประเทศต้นทางหรือประเทศปลายทาง

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ตรวจสอบรายการที่แสดงไว้ในใบขนสินค้าแล้วเห็นว่า รายการที่แสดงไว้ครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากรลงนามรับรองในใบขนสินค้าหรือใช้วิธีการอื่นใด ตามที่อธิบดีกำหนดเพื่อรับรองว่ารายการที่ได้แสดงไว้ครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๕๓ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร หากเป็นของติดตัวผู้โดยสาร และมีมูลค่าไม่เกินจำนวนที่อธิบดีประกาศกำหนด ผู้นำของเข้าไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าสำหรับของนั้น ในกรณีที่ของตามวรรคหนึ่งเป็นของที่ต้องเสียอากร ให้ผู้นำของเข้าเสียอากร เมื่อได้สำแดงของดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากร หรือเมื่อพนักงานศุลกากรตรวจพบว่าของดังกล่าว เป็นของที่ต้องเสียอากร

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของใดได้ เพราะไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับของนั้นทั้งหมด ผู้นำของเข้าอาจยื่นคำขออนุญาตเปิดตรวจของ ที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรนั้นได้ โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

เมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้นำของเข้าได้รับอนุญาตให้เปิดตรวจของ ตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้นำของเข้ายังไม่ยื่นใบขนสินค้าและไม่เสียอากรหรือวางประกันให้ถูกต้อง ครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าของที่มีการเปิดตรวจนั้นเป็นของตกค้าง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่พนักงานศุลกากรเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินอากร สำหรับของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร ให้ผู้นำของนั้นไปยังศุลกสถานหรือนำไปเก็บไว้ในที่แห่งใด แห่งหนึ่งที่มีความมั่นคงปลอดภัย เว้นแต่พนักงานศุลกากรและผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะตกลง ให้เก็บตัวอย่างของไว้เพื่อวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว รวมทั้งได้เสียอากรตามจำนวนที่สำแดงไว้ใน ใบขนสินค้าและได้วางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันหรือวางประกันเป็นอย่างอื่นจนครบจำนวนเงินอากร สูงสุดที่อาจต้องเสียสำหรับของนั้น

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ประเมินอากรที่ต้องเสียและแจ้งผู้นำของเข้าหรือ ผู้ส่งของออกให้เสียอากรแล้ว ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องเสียอากรตามจำนวนที่ได้รับแจ้ง ให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีการวางเงินประกัน ตามวรรคหนึ่ง และเงินดังกล่าวคุ้มค่าอากรแล้ว ให้พนักงานศุลกากรเก็บเงินประกันดังกล่าว

เป็นค่าอากรตามจำนวนที่ประเมินได้ และให้ถือว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้เสียอากรครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือของที่ส่งออกที่ต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับในเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของดังกล่าวในเวลาอื่นได้

มาตรา ๕๗ การบรรทุกของลงหรือขนขึ้นจากยานพาหนะ การขนถ่ายของการนำของไปยังที่สำหรับตรวจ การชั่งของ การบรรจุใหม่ นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก ทำเครื่องหมาย และลงเลขหมาย หรือการอนุญาตให้กระทำการนั้น หรือการขนย้ายของไปเก็บในที่สำหรับเก็บจนกว่าจะได้รับมอบไป ให้เป็นหน้าที่ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

มาตรา ๕๘ การขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องขนถ่ายในเขตขนถ่ายของเท่านั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ขนถ่ายในสถานที่อื่นได้ โดยอธิบดีอาจเรียกให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก แล้วแต่กรณี หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่อื่นนั้นวางประกันได้

มาตรา ๕๙ หีบห่อหรือภาชนะบรรจุของที่จะนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องมีเครื่องหมายหรือเลขหมายกำกับหีบห่อหรือภาชนะบรรจุของนั้น และต้องแสดงเครื่องหมายหรือเลขหมายนั้นไว้ในเอกสารที่เกี่ยวกับของนั้นด้วย

มาตรา ๖๐ ของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ ตามมาตรา ๕๐ (๔) ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือส่งออกแสดงรายการเกี่ยวกับของนั้น

ในกรณีที่มีความผิดเกิดขึ้นกับการนำของเข้าหรือส่งของออกตามวรรคหนึ่ง ให้ความรับผิดชอบและโทษนั้นตกแก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้มีชื่อที่จะรับของอันนำเข้ามาหรือผู้รับของ สำหรับการนำเข้า หรือ
- (๒) ผู้ส่งของอันจะส่งออกไปหรือผู้นำของส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์ สำหรับการส่งของออก

มาตรา ๖๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗ มาใช้บังคับกับของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรทางไปรษณีย์ด้วย

มาตรา ๖๒ พนักงานศุลกากรอาจตรวจห่อพัสดุไปรษณีย์ที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย พนักงานศุลกากรอาจกักจดหมายหรือห่อพัสดุไปรษณีย์ไว้ได้ จนกว่าผู้จะส่งของออกไปหรือผู้นำของส่ง หรือผู้มีชื่อที่จะรับของหรือผู้รับของ ได้แสดงต่อพนักงานศุลกากรว่าไม่มีของต้องห้าม ของต้องกักต หรือของที่ยังมิได้เสียอากรในจดหมายหรือในห่อพัสดุนั้น

มาตรา ๖๓ ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตามที่อธิบดีประกาศกำหนด มีหน้าที่เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวกับของที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านพิธีการศุลกากรเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออก

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเลิกประกอบกิจการ ให้บุคคลดังกล่าวหรือผู้ชำระบัญชี เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลดังกล่าวไว้ต่อไปอีกสองปีนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

การเก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๑

การนำของเข้าและการส่งของออกทางทะเล

มาตรา ๖๔ เรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่เรือของทางราชการ ให้นายเรือมีหน้าที่ทำรายงานเรือเข้าและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือและแสดงใบทะเบียนเรือต่อพนักงานศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

การทำรายงานเรือเข้าและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เรือตามวรรคหนึ่งมาถึงท่าที่เป็นด่านศุลกากร และมีของจากต่างประเทศอยู่ในเรือและประสงค์จะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือมีของที่จะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร นายเรือต้องแถลงข้อความเกี่ยวกับของนั้นไว้ในรายงานเรือเข้าด้วย

มาตรา ๖๕ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งห้ามเคลื่อนย้ายของในเรือที่มีได้แสดงไว้ในรายงานเรือเข้าจนกว่าจะได้รับรายงานที่ถูกต้องจากนายเรือหรือจนกว่านายเรือจะได้อธิบายเหตุผลที่ไม่สามารถแสดงของดังกล่าวไว้ในรายงานเรือเข้าได้

มาตรา ๖๖ ถ้านายเรือได้รายงานต่อพนักงานศุลกากรว่า ตนไม่ทราบว่าจะอยู่ที่ใดในหีบห่อหรือภาชนะบรรจุที่บรรจุทุกมาในเรือนั้นเป็นสิ่งใด พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุนั้นออกเพื่อตรวจสอบก็ได้ และหากปรากฏว่าในหีบห่อหรือภาชนะบรรจุนั้นมีของต้องห้าม **ของต้องห้าม** หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีศุลกากรศุลกากร ให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา ๖๗ เรือที่เดินทางมาจากต่างประเทศเมื่อมาถึงเขตท่าต้องหยุดลอยลำ ณ ตำแหน่งที่กำหนดไว้ และให้นายเรือมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) อำนวยความสะดวกแก่พนักงานศุลกากรในการที่จะขึ้นบนเรือและเข้าไปในเรือ
- (๒) ทอดสมอเรือ เมื่อพนักงานศุลกากรสั่ง
- (๓) ตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง และลักษณะแห่งของในเรือ
- (๔) รายงานเกี่ยวกับอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่ในเรือ และให้ส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากรกำกับด่านตรวจ เมื่อพนักงานศุลกากรสั่งให้ส่งมอบ สำหรับดินปืนและวัตถุระเบิดให้ส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรซึ่งได้รับมอบหมายเฉพาะเพื่อการนั้น
- (๕) จัดที่พักบนเรือให้แก่พนักงานศุลกากรตามสมควร
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งอันสมควรของพนักงานศุลกากรที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางศุลกากร

มาตรา ๖๘ เมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และปรารถนาว่าผู้นำของเข้าที่ยังมิได้มีศุลกากรตรวจโดยขบวนหนึ่งดังต่อไปนี้ภายในพื้นที่กำหนดระยะเวลาสิบวันนับแต่วันที่เรือนั้นเข้ามาในเรือมาถึงเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร หากนายเรือมิได้ดำเนินการขออนุญาตขึ้นจากเรือให้แล้วเสร็จ หรือผู้นำของเข้ามิได้ดำเนินการยื่นใบขนสินค้า หรือมิได้ดำเนินการเพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจของหรือส่งมอบของไปโดยถูกต้อง พนักงานศุลกากรอาจสั่งให้มีการนำของนั้นมาเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด โดยให้นายเรือหรือผู้นำของเข้าเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายและเก็บรักษาของดังกล่าว

- (๑) **ขนของออกจากรเรือให้แล้วเสร็จ**
- (๒) **ไม่ยื่นใบขนสินค้า หรือ**
- (๓) **ไม่ดำเนินการเพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจของหรือส่งมอบของไป**

โดยถูกต้อง

พนักงานศุลกากรจะอนุญาตให้คืนของที่นำมาเก็บไว้ตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้นำของเข้าได้ต่อเมื่อมีการชำระค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวแก่ของนั้นเสร็จสิ้นแล้ว

มาตรา ๖๙ เมื่อเรือเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร ให้ผู้นำของเข้าของคนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสินค้าสำหรับเรือออกนอกเขตโดยในพิกัดกำหนดระยะเวลา ยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่เรือนั้นเข้ามาในเรือมาถึงเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร หากผู้นำของเข้าไม่ นายเรือมิได้ดำเนินการทศนในระยะเวลาที่กำหนดของขึ้นจากเรือให้แล้วเสร็จ พนักงานศุลกากร มีอำนาจสั่งกักเรือลำดังกล่าวไว้ได้จนกว่าผู้นำของเข้า นายเรือจะได้ขนของขึ้นจากเรือจนหมด โดยผู้นำของเข้า นายเรือต้องชำระค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของดังกล่าว รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นอันพึงมีด้วย

อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งได้ หากนายเรือ ผู้นำของเข้า หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ได้แสดงหลักฐานอันสมควรว่า การชักช้านั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่น ที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้ขนของที่จะส่งออกบรรทุกลงในเรือลำใดจนกว่าพนักงานศุลกากรได้ออกใบปล่อยเรือเข้าให้แก่เรือนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ขนของบรรทุกลงในเรือนั้น ได้ก่อนที่จะได้รับใบปล่อยเรือเข้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศ กำหนด

มาตรา ๗๑ เรือลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากท่าที่เป็นด่านศุลกากร เว้นแต่เรือของทางราชการจะต้องได้รับใบปล่อยเรือขาออก โดยให้นายเรือมีหน้าที่ทำรายงานเรือออก และยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือต่อพนักงานศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานเรือออกแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยเรือขาออก

การทำรายงานเรือออกและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๒ ถ้าเรือที่ได้รับใบปล่อยเรือขาออกแล้วได้ออกจากท่าที่เป็นด่านศุลกากร แห่งหนึ่งไปยังท่าที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่นในราชอาณาจักร ให้นายเรือทำรายงานเรือออกและ ยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือที่บรรทุกขึ้นเรือนั้นต่อพนักงานศุลกากรประจำท่าที่เป็นด่านศุลกากรนั้น พร้อมทั้งแนบใบปล่อยเรือขาออกที่ออกให้ภายหลังติดไว้กับใบปล่อยเรือฉบับแรก และต้องทำเช่นนี้ ต่อไปทุก ๆ ท่าที่เป็นด่านศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่อยเรือขาออกท้ายสุดออกนอกราชอาณาจักร

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานเรือออกแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยเรือขาออกของท่าที่เป็นด่านศุลกากรนั้น เพื่อให้เรือเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานเรือออกและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่มีการส่งมอบอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดไว้แก่พนักงานศุลกากรตามมาตรา ๖๗ (๔) เมื่อเรือลำนั้นจะออกจากเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากรให้คืนของดังกล่าวแก่นายเรือ

มาตรา ๗๔ เรือทุกลำเมื่อเดินทางผ่านด่านตรวจของกรมศุลกากรเพื่อออกสู่ทะเลต้องลดความเร็วลง และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเรียกให้นายเรือตอบคำถามเกี่ยวกับชื่อเรือและสถานที่ที่จะเดินทางไปได้

มาตรา ๗๕ เมื่อพันกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่เริ่มบรรทุกของขาออกลงในเรือไม่ว่าจะบรรทุกของลงในเรือครบถ้วนแล้วหรือไม่ แต่เรือยังอยู่ในเขตท่า เขตหวัดระยะเขตสดตั้งตั่ว พนักงานศุลกากรอาจเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการประจำการในเรือนั้นได้

อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งได้ หากนายเรือ ผู้ส่งของออก หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ได้แสดงหลักฐานอันสมควรว่า การชักช้านั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

พนักงานศุลกากรอาจกักเรือที่บรรทุกของตามวรรคหนึ่งไว้ได้จนกว่า ผู้ส่งของออก นายเรือ จะได้ชำระค่าธรรมเนียม ตามวรรคหนึ่ง โดย ให้นายเรือเป็นผู้รับผิดชอบ และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกักเรือนั้น

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มิได้นำของนั้นบรรทุกลงในเรือให้แล้วเสร็จก่อนเรือออก ให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถนำของนั้นบรรทุกลงในเรือให้แล้วเสร็จต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่เรือออกจากท่า โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมิได้บรรทุกลงในเรือ นั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว

ให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่เรือลำที่ระบุไว้ในใบขนสินค้าครั้งแรกรออกจากท่า

ในกรณีที่ปรากฏว่าของนั้นได้ทำทัณฑ์บนหรือมีประกัน หากผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รับของนั้น

มาตรา ๗๗ เรือทุกลำเว้นแต่เรือของทางราชการที่จะออกจากท่าต้องชักธงลาขึ้นที่เสาหน้าไว้จนกว่าเรือจะออก ถ้าเรือจะออกเวลาบ่ายให้ชักธงลาขึ้นไว้แต่เช้า ถ้าเรือจะออกเวลาเช้าให้ชักธงลาขึ้นไว้ตั้งแต่บ่ายวันก่อน

มาตรา ๓๘ อธิบดีมีอำนาจกำหนดเขตที่จอดเรือภายนอกเพื่อให้เรือขนถ่ายของ โดยที่ไม่ต้องเข้ามาในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และให้กำหนดเวลาที่จะให้ใช้ที่จอดเรือภายนอกนั้น ไว้ด้วย

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือความจำเป็นเร่งด่วน อธิบดีอาจอนุญาตให้ขนถ่ายของ นอกเขตที่จอดเรือภายนอกได้เป็นการเฉพาะคราว ทั้งนี้ อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๓๙ นายเรือที่ประสงค์จะขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอก ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตให้ขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอก ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๐ ให้นายเรือที่ได้รับอนุญาตให้ขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกจัดทำ และยื่นบัญชีสินค้าที่จะขนถ่ายโดยเรือลำเลียงแต่ละลำต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอก ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกได้รับบัญชีสินค้าที่จะขนถ่าย ตามวรรคหนึ่งและได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของบัญชีสินค้านั้นแล้ว ให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้น เป็นใบอนุญาตให้นำของในเรือลำเลียงนั้นเข้าไปยังเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากรได้

เมื่อเรือลำเลียงมาถึงท่าที่เป็นด่านศุลกากรแล้ว ให้นายเรือประจำเรือลำเลียงนั้น ส่งมอบบัญชีสินค้าให้แก่พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรนั้น แล้วจึงขนถ่ายของและดำเนิน พิธีการศุลกากรต่อไป

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ขนถ่ายอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน วัตถุระเบิด หรือ ของต้องกำกัฏ ณ ที่จอดเรือภายนอก เว้นแต่**พนักงานศุลกากรจะได้ตรวจสอบของดังกล่าวแล้ว** หรือ ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่จะส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรโดยต้องมีการขนถ่าย ในเขตที่จอดเรือภายนอก ผู้ส่งของออกต้องยื่นใบขนสินค้าโดยเสียค่าอากรและค่าภาระติดพัน ให้ครบถ้วนก่อน และให้จัดทำและยื่นบัญชีสินค้าที่ขนถ่ายโดยเรือลำเลียงแต่ละลำต่อพนักงาน ศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับบัญชีสินค้าที่ขนถ่ายตามวรรคหนึ่งและได้ลงลายมือชื่อ รับรองความถูกต้องของบัญชีสินค้านั้นแล้ว ให้ส่งบัญชีสินค้านั้นไปกับเรือลำเลียง และเมื่อ เรือลำเลียงได้ไปถึงเขตที่จอดเรือภายนอกแล้ว ให้นายเรือประจำเรือลำเลียงยื่นบัญชีสินค้าแก่พนักงาน ศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกนั้น

ในกรณีที่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตรวจสอบแล้วพบว่า รายละเอียดที่แสดงไว้ในบัญชีสินค้าไม่ตรงกับของที่บรรทุกมาในเรือลำเลียงนั้น ให้พนักงานศุลกากร มีอำนาจกักของที่บรรทุกมาในเรือลำเลียงได้จนกว่าจะแก้ไขบัญชีสินค้าให้ถูกต้อง

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่น่าจะไปยังเขตที่จอดเรือภายนอกตามมาตรา ๘๒ แล้ว แต่ไม่มีการบรรทุกของนั้นลงในเรือหรือบรรทุกลงไม่หมด ให้นายเรือหรือผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกเพื่อบรรทุกของดังกล่าวลงในเรือลำอื่นที่อยู่ในเขตที่จอดเรือภายนอกนั้นที่จะเดินทางไปยังท่าเรือต่างประเทศเดียวกันกับที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

(๒) ส่งของกลับมายังท่าที่ส่งออกไป โดยต้องขอใบรับรองที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับของนั้นจากพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกเพื่อนำมาส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากร และให้นำของที่ส่งกลับมานั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด โดยให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว และให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๗๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับของที่เก็บไว้

การยื่นคำขออนุญาตตาม (๑) และการขอใบรับรองตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๔ ก่อนที่เรือจะออกจากเขตที่จอดเรือภายนอก นายเรือซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องไปรับเอาใบปล่อยเรือจากพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยต้องใช้ค่าภาระติดพันให้ครบถ้วน และส่งมอบใบปล่อยเรือดังกล่าวให้แก่พนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกนั้น

ในกรณีพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่จอดเรือภายนอกตรวจสอบพบว่า ผู้ส่งของออก ยังมีของที่ยังมิได้ชำระเสียอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่พึงต้องชำระให้ครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากรนั้นมีอำนาจยึดใบปล่อยเรือไว้ได้จนกว่าจะได้มีการชำระเงินดังกล่าวหรือวางประกันเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๗ มาใช้กับเรือที่มีการขนถ่ายของในเขตที่จอดเรือภายนอกด้วย

ส่วนที่ ๒

การนำเข้าและการส่งของออกทางบก

มาตรา ๘๖ การขนส่งของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตั้งแต่เขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก ต้องขนส่งตามทางอนุมัติ และภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขนส่งของตามทางอื่นนอกจากทางอนุมัติหรือในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่มีการขนส่งของตามมาตรา ๘๖ เป็นการขนส่งตามลำน้ำ ที่เป็นเขตแดนทางบก ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่ตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบกนั้น เพื่อให้หน่วยเรือจอดเทียบท่าและขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร

มาตรา ๘๘ ในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้ขนส่ง ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสองฉบับ ให้พนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนตรวจของที่ขนส่งมานั้น และเมื่อเห็นว่าของดังกล่าวถูกต้องตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้า ให้ส่งปล่อยของพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าแล้วส่งคืนแก่ผู้ขนส่งหนึ่งฉบับ โดยให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้นเป็นใบอนุญาตให้ผ่านด่านพรมแดนมายังด่านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านพรมแดนแล้ว ให้ขนของมายังด่านศุลกากร โดยพลันตามทางอนุมัติด้วยยานพาหนะเดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้เปลี่ยนถ่ายยานพาหนะหรือให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของ หรือหีบห่อ หรือภาชนะบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

(๓) ยื่นบัญชีสินค้าที่มีลายมือชื่อของพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและดำเนินพิธีการศุลกากรต่อไป

มาตรา ๘๙ ในการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ขนส่งปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสองฉบับ ให้พนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรตรวจของที่ขนส่งมานั้น และเมื่อเห็นว่าของดังกล่าวถูกต้องตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้า ให้ส่งปล่อยของพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าแล้วส่งคืนแก่ผู้ขนส่งหนึ่งฉบับ โดยให้ถือว่าบัญชีสินค้านั้นเป็นใบอนุญาตให้ผ่านด่านศุลกากรมายังด่านพรมแดนได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านศุลกากรแล้ว ให้ขนของมายังด่านพรมแดน โดยพลันตามทางอนุมัติด้วยยานพาหนะเดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้เปลี่ยนถ่ายยานพาหนะหรือให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของ หีบห่อ หรือภาชนะบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

(๓) ยื่นบัญชีสินค้าที่มีลายมือชื่อของพนักงานศุลกากรประจำด่านศุลกากรต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มีได้นำของนั้นส่งออกไปภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันตรวจปล่อย ให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถส่งของนั้นออกไปได้ต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทำการตรวจปล่อย โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมิได้ส่งออกนั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าว

ให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ
  - (๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่ทำการตรวจปล่อย
- ในกรณีที่ปรากฏว่าของนั้นได้ทำทัณฑ์บนหรือมีประกัน หากผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รับของนั้น

มาตรา ๙๑ กรณีการขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยมีได้ใช้ยานพาหนะ หรือใช้ยานพาหนะที่ไม่มีเครื่องยนต์ หรือใช้สัตว์พาหนะ ผู้ขนส่งต้องหยุดที่ด่านพรมแดน และให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่ขนส่ง ตลอดจนยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั้น และให้ผู้ขนส่งทำบัญชีเกี่ยวกับของที่ขนส่งนั้น โดยมีรายละเอียดตามสมควร

ส่วนที่ ๓

การนำของเข้าและการส่งของออกทางอากาศ

มาตรา ๙๒ อากาศยานลำใดที่จะเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ต้องลงในหรือขึ้นจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร

มาตรา ๙๓ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นอย่างยิ่งทำให้อากาศยานที่เข้ามาในหรือจะออกไปนอกราชอาณาจักรต้องลงในหรือขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร ให้ผู้ควบคุมอากาศยานรายงานต่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลัน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอากาศยานอนุญาตให้ชนของใด ๆ ออกจากหรือขึ้นในอากาศยานนั้น โดยมีได้รับความยินยอมจากพนักงานศุลกากร

เมื่ออากาศยานลงหรือขึ้น ณ สนามบินอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินนั้นรายงานการลงหรือขึ้นของอากาศยานลำนั้นต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่สนามบินนั้นตั้งอยู่โดยพลัน และต้องไม่ยอมให้ชนของใด ๆ ออกจากหรือขึ้นในอากาศยาน โดยมีได้รับความยินยอมจากพนักงานศุลกากร

เมื่อได้ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าอากาศยานนั้นได้ลงในหรือขึ้นจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร

มาตรา ๕๔ เมื่ออากาศยานลำใดเข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ให้ผู้ควบคุมอากาศยานทำรายงานอากาศยาน พร้อมทั้งยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

การทำรายงานอากาศยานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่อากาศยานตามวรรคหนึ่งมาถึงสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร และมีของจากต่างประเทศอยู่ในอากาศยานและประสงค์จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้นำทบทวนปฏิบัติ มาตรา ๖๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ เมื่ออากาศยานลำใดเข้ามาในราชอาณาจักรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ ให้ผู้ควบคุมอากาศยานมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) อำนวยความสะดวกแก่พนักงานศุลกากรในการขึ้นไปบนอากาศยาน
- (๒) ตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับอากาศยาน คนประจำอากาศยาน คนโดยสาร การเดินทาง และของที่บรรทุกมาในอากาศยานนั้น
- (๓) รายงานเกี่ยวกับอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดอันมีอยู่บนอากาศยาน และให้ส่งมอบอาวุธปืนและกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากร เมื่อพนักงานศุลกากรสั่งให้ส่งมอบสำหรับดินปืนและวัตถุระเบิดให้ส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรซึ่งได้รับมอบหมายเฉพาะเพื่อการนั้น

มาตรา ๕๖ อากาศยานลำใดที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเว้นแต่อากาศยานของทางราชการ จะต้องได้รับใบปล่อยอากาศยาน โดยให้ผู้ควบคุมอากาศยานมีหน้าที่ทำรายงานอากาศยานและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรเพื่อตรวจสอบ

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับรองรายงานอากาศยานแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยอากาศยานเพื่อให้อากาศยานเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานอากาศยานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๗ ถ้าอากาศยานที่ได้รับใบปล่อยอากาศยานแล้วได้ออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรแห่งหนึ่งไปยังสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรแห่งอื่นในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมอากาศยานทำรายงานอากาศยานและยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรนั้น พร้อมทั้งแนบใบปล่อยอากาศยานที่ออกให้ภายหลังติดไว้กับใบปล่อยอากาศยานฉบับแรก และต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ สนามบินที่เป็นด่านศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่อยอากาศยานท้ายสุดออกนอกราชอาณาจักร

เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อรับรองในรายงานอากาศยานแล้ว ให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นใบปล่อยอากาศยานของสนามบินที่เป็นด่านศุลกากรนั้น เพื่อให้อากาศยานเดินทางออกนอกราชอาณาจักรได้

การทำรายงานและการยื่นบัญชีสินค้าสำหรับอากาศยานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าขาออกตามมาตรา ๕๑ ต่อพนักงานศุลกากรแล้ว แต่มีได้นำของนั้นบรรจุลงในอากาศยานให้แล้วเสร็จก่อนอากาศยานออกให้ผู้ส่งของออกแจ้งเหตุที่ไม่สามารถนำของนั้นบรรจุลงในอากาศยานให้แล้วเสร็จต่อพนักงานศุลกากรภายในกำหนดสามวันนับแต่วันที่อากาศยานออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร โดยให้พนักงานศุลกากรบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในใบขนสินค้านั้น และให้นำของที่ยังมีได้บรรจุลงในอากาศยานนั้นไปเก็บไว้ในสถานที่ที่พนักงานศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ส่งของออกเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเก็บของดังกล่าวให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ให้ผู้ส่งของออกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับของที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ขอรับของคืนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ออกแจ้งเหตุต่อพนักงานศุลกากร หรือ
- (๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่อากาศยานลำที่ระบุไว้ในใบขนสินค้าครั้งแรกออกจากสนามบินที่เป็นด่านศุลกากร
- ในกรณีที่ปรากฏว่าของนั้นได้ทำทัณฑ์บนหรือมีประกัน หากผู้ส่งของออกไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รับของนั้น

ส่วนที่ ๔ ตัวแทน

มาตรา ๙๙ บุคคลใดประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้นำเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขอลำ ทำให้เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการอย่างใด ๆ เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ของเพื่อการผ่านแดน หรือของเพื่อการถ่ายลำ หรือกิจการอื่นใด ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ถือว่าบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นตัวแทนตามวรรคหนึ่ง เป็นเจ้าของของที่ได้นำเข้า ส่งออก ผ่านแดนหรือถ่ายลำด้วย

มาตรา ๑๐๐ บุคคลใดประสงค์จะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้ควบคุมยานพาหนะ ให้เป็นตัวแทนเพื่อกระทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๑ ตัวแทนที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙๙ หรือมาตรา ๑๐๐ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ตัวแทนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนการอนุญาตของตัวแทนดังกล่าว โดยไม่ตัดสิทธิที่จะบังคับหลักประกันที่ตัวแทนให้ไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควรและไม่ทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นจากความรับผิดชอบทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

หมวด ๔

การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง

ส่วนที่ ๑

การผ่านแดนและการถ่ายลำ

มาตรา ๑๐๒ ผู้ได้นำของเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นใบขนสินค้าตามแบบ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ของตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียอากร หากได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง และได้นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

การผ่านแดนที่มีการข้ามแดนทางบกให้กระทำภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ให้เก็บค่าธรรมเนียมในการให้บริการของศุลกากรที่เกี่ยวข้องกับการผ่านแดน

มาตรา ๑๐๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำไม่นำของออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ให้ถือว่าของดังกล่าวเป็นของตกค้างหรือขอเปลี่ยนแปลงการผ่านพิธีการศุลกากรเป็นการนำเข้า แต่ไม่เสียอากรหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ของนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๐๔ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำเป็นของที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นของนั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น

(๑) มีไว้เพื่อใช้ในการก่อการร้ายหรือเกี่ยวเนื่องกับการก่อการร้าย

(๒) ชนิดแห่งของหรือการขนส่งหรือการขนถ่ายของดังกล่าว อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคง สันติภาพ และความปลอดภัยระหว่างประเทศ

(๓) มีการแสดงถิ่นกำเนิดเป็นเท็จ

(๔) เป็นของผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ

การตรวจหรือค้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่าของใดเป็นของที่มีลักษณะตาม มาตรา ๑๐๔ ให้ของนั้นเป็นของอันจะพึงต้องริบ ไม่ว่าจะมิใช่ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ และ อธิบดีอาจสั่งให้ทำลายโดยวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือ ให้ส่งกลับออกไปโดยพลัน หรืออาจสั่งให้ดำเนินการอื่นใดตามสมควรเพื่อให้ไม่สามารถนำของนั้น มาใช้ได้อีกหรือเพื่อให้ของดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย โดยให้ผู้ขนส่งหรือผู้ควบคุม ยานพาหนะเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา ๑๐๖ ของที่นำเข้ามาเพื่อตรวจผ่านแดนหรือตรวจด้วยสัตว์ ไม่ตกอยู่ภายใต้ ให้นำข้อห้ามหรือข้อจำกัดต่าง ๆ สำหรับการนำผ่านตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ข้อห้ามหรือ ข้อจำกัดนั้นมาใช้บังคับกับของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับ ศีลธรรมอันดีของประชาชน นโยบายสาธารณะ ความปลอดภัยของสาธารณชน การปกป้องชีวิตและ สุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช และการปกป้องการครอบครองสมบัติของชาติในด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือค่านิยมทางโบราณคดี หรือการปกป้องทรัพย์สินทางการค้าหรืออุตสาหกรรม โดยให้คำนึงถึงการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่

ส่วนที่ ๒ ของตกค้าง

มาตรา ๑๐๗ ให้ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ เป็นของตกค้าง

(๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตรายตามชนิดหรือประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๕ (๕) และมีได้นำออกไปจากเขตศุลกากรภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ของนำเข้าอื่นนอกจาก (๑) ที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรเกินสามสิบวัน โดยไม่มีการยื่นใบขนสินค้าและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น โดยอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ขนส่งเพื่อดำเนินการดังกล่าวให้ถูกต้อง แต่ผู้ขนส่งไม่ยอมดำเนินการ ให้ถูกต้องภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี

(๓) ของนำเข้าอื่นนอกจาก (๑) ที่ยื่นใบขนสินค้าและเสียอากรหรือวางประกัน ค่าอากรไว้ไม่ครบถ้วน และไม่ได้นำออกไปจากอารักขาของศุลกากรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี

มาตรา ๑๐๘ ในการดำเนินการกับของตกค้างตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดี มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ให้พนักงานศุลกากรนำของนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลาย หรือ

(๒) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่ง ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หากไม่ปฏิบัติตาม ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจทำลายของนั้นได้ โดยให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

การดำเนินการกับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และในกรณีที่เป็นการดำเนินการกับของตกค้างตามมาตรา ๑๐๗ (๑) ต้องคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นประกอบด้วย

การทำลายของตกค้างตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการโดยวิธีที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

ถ้าอธิบดีเห็นว่า การขายทอดตลาดตาม (๑) จะไม่ได้เงินเท่าที่ควรหรือมีเหตุอันสมควรประการอื่น อธิบดีจะสั่งให้ขายโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่า การขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นนั้นจะไม่ได้เงินหรือประโยชน์เท่าที่ควร หรืออาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใด อธิบดีจะสั่งให้จัดการกับของนั้นตามวิธีการที่อธิบดีเห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๐๙ ถ้าของที่ยังมิได้รับมอบไปจากอารักขาของศุลกากรเป็นของที่มีสภาพเป็นของสดของเสียได้ และปรากฏว่าของนั้นได้บูดเน่าหรือเสียแล้ว อธิบดีจะสั่งให้ทำลายหรือจัดการกับของนั้นตามวิธีการที่อธิบดีเห็นสมควรเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำของเข้าหรือผู้ขนส่งด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑๐ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามมาตรา ๑๐๘ ให้หักใช้ค่าอากร ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่กรมศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่ง ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้ขอคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้ขายของนั้น

หมวด ๕

คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๑๑๑ การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ดำเนินการได้เพื่อวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๖ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การจัดตั้งโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงให้ดำเนินการได้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับตรวจ เก็บ หรือตรวจปล่อย ของนำเข้าหรือของส่งออกที่ยังมิได้เสียอากร

การจัดตั้งท่าเรือรับอนุญาตให้ดำเนินการได้เพื่อนำของเข้ามาในหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร การผ่านแดน หรือการถ่ายลำ

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาต ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาตนั้นได้

ในระหว่างที่มีการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งโรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาต หากอธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นอาจอนุญาตให้จัดตั้งโรงพักสินค้า ที่มั่นคง หรือท่าเรือรับอนุญาตชั่วคราวไปพลางก่อนได้ โดยผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแสดงแผนผังเกี่ยวกับสถานที่ตั้งและดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๓ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีเมื่อครบกำหนดที่ต้องชำระ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๑๖ ในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ดำเนินการได้ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) เก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บน
- (๒) แสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน
- (๓) ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๑๑๗ อธิบดีอาจเรียกประกันจากผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันอย่างอื่น เพื่อเป็นประกันค่าอากรหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกต้องได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลงก็ได้

มาตรา ๑๑๘ การตรวจของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงใด ให้กระทำ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงนั้น

ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีจะสั่งให้ทำการตรวจของเข้าหรือตรวจของออก ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินพิธีการศุลกากร พนักงานศุลกากรผู้กำกับท่าเรือรับอนุญาต จะสั่งให้เอาของที่ยังไม่ได้ตรวจเข้าเก็บไว้ในโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงก็ได้

มาตรา ๑๒๐ ของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคง ต้องเก็บไว้ในหีบห่อหรือภาชนะบรรจุเดิมตามที่ได้นำเข้ามา เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้เคลื่อนย้ายหีบห่อหรือภาชนะบรรจุได้ ณ ท่าเรือรับอนุญาต หรืออนุญาตให้นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงนั้น และให้พนักงานศุลกากรจดรายการของที่เก็บนั้นไว้

การเปลี่ยนแปลง การเคลื่อนย้าย หรือการดำเนินการใด ๆ แก่ของ หีบห่อหรือภาชนะบรรจุ เครื่องหมายและเลขหมายกำกับหีบห่อ ไปจากที่เก็บไว้ตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร หรือมีอำนาจดำเนินการได้ตามกฎหมาย

ของ หีบห่อ หรือภาชนะบรรจุใด ที่มีการเปลี่ยนแปลง การเคลื่อนย้าย หรือการดำเนินการใด ๆ โดยมีได้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคสอง ให้รับเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๒๑ ของที่ยังไม่ได้ตรวจจะเคลื่อนย้าย นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ ซึ่งของนั้น ณ ท่าเรือรับอนุญาต หรือสถานที่สำหรับขนถ่ายของจากยานพาหนะมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรและต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับตรวจตราอยู่ด้วย

ของที่มีการเคลื่อนย้าย นำมารวม คัดเลือก แบ่งแยก บรรจุหรือกลับบรรจุใหม่ โดยมีได้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้รับเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๒๒ ของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงหนึ่งจะย้ายไปเก็บไว้ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงอื่นก็ได้ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๓ การนำของเข้าไปในหรือการปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของ ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๔ เมื่อผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้ยื่นใบขนสินค้าและได้ขนของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยได้ปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดแล้ว ให้พนักงานศุลกากรรับรองรายละเอียดแห่งของนั้น และให้ถือว่าของที่ขนเข้าเก็บนั้นได้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยถูกต้องแล้ว

รายละเอียดแห่งของซึ่งพนักงานศุลกากรได้รับรองตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้ใช้ของดังกล่าวเพื่อการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือเห็นชอบ

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน จัดทำและยื่นรายงานการขนของตามวรรคหนึ่งเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าของในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง มีปริมาณแตกต่างจากที่ผู้ได้รับใบอนุญาตแจ้งไว้ต่อพนักงานศุลกากรในเวลานำของนั้นเข้าเก็บโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ถือว่าของตามปริมาณที่แตกต่างกัมนั้นเป็นของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร

มาตรา ๑๒๖ ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการนำของในราชอาณาจักรที่ต้องเสียอากรขาออกเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน และได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในสภาพเดิม

มาตรา ๑๒๗ ในกรณีที่ของใดมีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๑๖ (๒) หรือ (๓) ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนอากร โดยถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๘ อธิบดีอาจยกเว้น**ฮอตร**หรือ**คืนอากร**ให้แก่ผู้นำของเข้า สำหรับของ ที่สูญหายหรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัยหรืออุบัติเหตุอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ของที่อยู่ระหว่างขนย้ายเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือ ที่มั่นคง ในเวลาที่ขนย้ายหรือรับเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง

(๒) ของที่อยู่ระหว่างการขนถ่าย ณ ท่าเรือรับอนุญาต

(๓) ของที่ได้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน ในขณะที่เก็บใน คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือ

(๔) ของที่ได้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อนำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ในขณะที่รับมอบ ไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

การยกเว้นอากรและการคืนอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดประสงค์จะเลิกการ ดำเนินการ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่จะเลิกการ ดำเนินการ

การแจ้งเลิกการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง ที่แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่เป็คลังสินค้าทัณฑ์บนให้จัดการกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้นำของเข้านำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน พร้อมทั้ง**ชำระเสียอากร** ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วย พิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

ในกรณีที่เป็โรงพักสินค้าหรือที่มั่นคง ให้ถือว่าของที่เก็บในโรงพักสินค้าหรือ ที่มั่นคงนั้นเป็นของตกค้าง และให้ดำเนินการกับของนั้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๘

อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือ ที่มั่นคง เลิกการดำเนินการได้ต่อเมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสามแล้ว และ ให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิกการดำเนินการนั้น

มาตรา ๑๓๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ซึ่งได้แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ แต่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๐ ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และให้ของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นเป็นของที่ต้องเสียอากรนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้คำนวณอากรตามมาตรา ๑๔ (๑)

ส่วนที่ ๓

การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาตให้อธิบดีมีหนังสือเตือนให้ปฏิบัติหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามให้อธิบดีสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดดำเนินการตามใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๓ อธิบดีมีอำนาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ ก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตนั้นได้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาตแล้ว

มาตรา ๑๓๔ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ดำเนินการภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หรือหยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันโดยไม่ได้แจ้งให้อธิบดีทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๔) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๑๓

วรรคสอง

มาตรา ๑๓๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๒ หรือมาตรา ๑๓๔ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ และให้ปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาต

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๓๑ มาใช้บังคับกับผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยอนุโลม

หมวด ๖

เขตปลอดอาคาร

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้งเขตปลอดอาคาร

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งเขตปลอดอาคารเพื่อประโยชน์ทางอากาศศุลกากร ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการจัดตั้งเขตปลอดอาคารนั้นได้

มาตรา ๑๓๗ ของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอาคารให้ได้รับยกเว้นอากรหรือค่าน้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๘ ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอาคารต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ หรือเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

(๒) มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีสิทธิบริหารจัดการในที่ดินหรือพื้นที่ที่ขอจัดตั้ง

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอาคาร

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอาคาร หรือเคยวันแต่ได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วเกินสามปีก่อนวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

(๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๙ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีเมื่อครบกำหนดที่ต้องชำระ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๔๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรผู้ใดประสงค์จะเลิกการดำเนินการ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันที่ **ประสงค์จะเลิกการดำเนินการ**

การแจ้งเลิกการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรที่แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๒ ต้องหยุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตและแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) นำของออกจากเขตปลอดอากร พร้อมทั้ง **ชำระเสีย**อากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด หรือ

(๒) ส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรเลิกการดำเนินการได้ต่อเมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว และให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิกการดำเนินการนั้น

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรซึ่งได้แจ้งการเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๒ แต่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๓ ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร และให้สิทธิประโยชน์สำหรับของที่อยู่ในเขตปลอดอากรนั้นสิ้นสุดลง และให้ของที่อยู่ในเขตปลอดอากรนั้นเป็นของที่ต้องเสียอากรนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้คำนวณอากรตามมาตรา ๑๕๔

มาตรา ๑๔๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ มาใช้บังคับกับการพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การขออนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะประกอบกิจการในเขตปลอดอากรนั้นได้

มาตรา ๑๔๗ ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นนิติบุคคล
- (๒) ได้รับความยินยอมให้ประกอบกิจการจากผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากร
- (๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร
- (๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร หรือเคยเว้นแต่ได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากรมาแล้วเกินสามปีก่อนวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

(๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๘ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ และมาตรา ๑๔๕ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องประกอบกิจการตามที่ขออนุญาตอันเป็นกิจการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรนั้น

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรมีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือลดประเภทกิจการที่จะดำเนินการ ต้องขออนุญาตต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๕๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมเขตปลอดอากร ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของที่จะนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร

ส่วนที่ ๓

สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร

มาตรา ๑๕๑ ให้ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบแห่งของดังกล่าวที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการ โดยให้รวมถึงของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบหรือติดตั้งโรงงานหรืออาคารในเขตปลอดอากร

(๒) ของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(๓) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น

ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

การยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕๒ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของนั้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น

การนำของหรือวัตถุดิบตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าวเฉพาะในพื้นที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การปล่อยของที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งและวรรคสองออกจากเขตปลอดอากร เพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ให้อยู่ภายใต้บังคับของจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว หรือเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น โดยถือเสมือนว่าของนั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรนับแต่วันที่นำออกจากเขตปลอดอากร โดยถือเสมือนว่าของนั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตปลอดอากร

การนำเข้าหรือการปล่อยของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๓ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนอากร เมื่อส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำเข้าของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๔ ของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อนำเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่ว่าของนั้นจะนำเข้ามาจากนอกราชอาณาจักรหรือจากในราชอาณาจักร ให้คำนวณอากรตามสภาพ แห่งของ ราคาสุทธากาการ และพิกัดอัตราสุทธากาการที่เป็นอยู่ในเวลาที่ปล่อยของนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร

ในกรณีที่นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือไม่ได้ใช้สิทธิยกเว้นอากรหรือคืนอากรเมื่อส่งออก ไม่ต้องนำของดังกล่าว มาคำนวณอากร

การคำนวณอากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๕ การนำเข้าของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายใน ราชอาณาจักรหรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๙ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราสุทธากาการหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการนำเข้าในราชอาณาจักรและเป็นการนำเข้าสำเร็จในเวลาที่น่าของเช่นนั้นออกจาก เขตปลอดอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การนำเข้าของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร หรือการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของ ออกจากเขตปลอดอากร เว้นแต่เป็นการนำออกไปเพื่อกำจัดหรือทำลายของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ใช้ไม่ได้ซึ่งอยู่ภายในเขตปลอดอากร โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๖ การนำของเข้าไปในหรือปล่อยของออก การเก็บของ การขนถ่ายของ การตรวจตราและการควบคุมของในเขตปลอดอากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๗
พนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๕๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้พนักงานศุลกากร ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวกับการประกอบการ ของผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลา ทำการของสถานที่นั้น ในการนี้มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติเท่าที่ จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(๒) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ เมื่อปรากฏ ว่ามีการกระทำความผิดซึ่งหน้าหรือมีเหตุอื่นตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

(๓) ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน ข้อมูล หรือสิ่งของอื่นใดที่อาจใช้พิสูจน์ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร

(๔) มีหนังสือเรียกผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออก มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือ ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๕๘ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจของที่กำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในอำนาจกำกับตรวจตราของศุลกากร และเอาตัวอย่างของไปเพื่อตรวจสอบ หรือประเมิน ราคา หรือเพื่อประโยชน์อื่นของทางราชการได้ตามความจำเป็น โดยไม่ต้องขอใช้ราคา ทั้งนี้ ต้องกระทำด้วยวิธีการที่จะทำให้เจ้าของเสียหายหรือมีภาระน้อยที่สุด และถ้ามีของคงเหลือ ให้ส่งคืนแก่เจ้าของโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๕๙ การใช้อำนาจของพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายตามมาตรา ๑๕๗ หรือพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๕๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเข้าไปในสถานประกอบการเพื่อตรวจสอบหรือเรียกบัญชี เอกสาร หลักฐาน และข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับของที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านพิธีการศุลกากรภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร

มาตรา ๑๖๐ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการใช้ยานพาหนะใดในการนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งหรือพาของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจหรือค้นยานพาหนะ หรือบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะนั้น

มาตรา ๑๖๑ พนักงานศุลกากรอาจตรวจหรือค้นหีบห่อของผู้โดยสารที่เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ หากพบว่ามีของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจยึดหีบห่อหรือของนั้นไว้ได้

มาตรา ๑๖๒ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเข้าไปตรวจของ ณ สถานประกอบการ สถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือยานพาหนะใดตามที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๑๖๓ อธิบดีมีอำนาจตั้งด่านตรวจเรือเข้าและออก และจะมอบหมายให้พนักงานศุลกากรประจำอยู่ในเรือลำใด ๆ ในเวลาที่เรื่อนั้นอยู่ในเขตน่านน้ำไทยก็ได้

เรือทุกลำที่จะผ่านด่านตรวจต้องมีพนักงานศุลกากรขึ้นเรือกำกับไปด้วย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรกำกับด่านตรวจ และเมื่อเรือลำนั้นจะออกจากเขตท่าให้หยุดลอยลำที่ด่านตรวจเพื่อส่งพนักงานศุลกากรขึ้นจากเรือ

มาตรา ๑๖๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า เรือลำใดเป็นเรือที่พึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือลำนั้นหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง หากนายเรือฝ่าฝืนให้พนักงานศุลกากรเตือนให้นายเรือปฏิบัติตามคำสั่ง และหากนายเรือฝ่าฝืนคำเตือนดังกล่าว ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตาม หรือเพื่อนำเรือไป หรือเพื่อป้องกันการหลบหนี

มาตรา ๑๖๕ เรือที่มีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตันกรอส ยานพาหนะอื่นใด เว้นแต่อากาศยาน หีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือสิ่งใด ๆ หากได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการย้าย ซ่อนเร้น หรือซ่อนของที่มีได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องกำกัฏ หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ถ้าเรือที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำตามวรรคหนึ่งมีระวางบรรทุกเกิน สองร้อยห้าสิบตันกรอส ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเรือนั้นได้ตามควรแก่การกระทำคามผิด

มาตรา ๑๖๖ ของที่ยังมิได้เสียอากร ของต้องห้าม ของต้องกำกัฏ หรือของที่ยัง มิได้ผ่านพิธีการศุลกากร เว้นของที่พึงต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖๗ ให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึด หรืออายัดสิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องริบหรือเป็นที่สงสัยว่าจะต้องริบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ได้

สิ่งที่อายัดไว้นั้น หากตรวจสอบแล้วพบว่าสิ่งนั้นไม่เป็นของอันต้องริบ ให้เพิกถอน การอายัดสิ่งนั้น แต่กรณีเป็นสิ่งที่ต้องริบ ให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดสิ่งนั้น

สิ่งที่ยึดไว้นั้น ถ้าเป็นยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำคามผิด และเจ้าของหรือผู้มีสิทธิ ไม่มายื่นคำร้องขอคืนภายในกำหนดหกสิบวันหรือถ้าเป็นสิ่งอื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่มิเจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๖๘ ในกรณีของที่ริบได้เนื่องจากการกระทำคามผิดตามพระราชบัญญัตินี้ มิได้เป็นของผู้กระทำคามผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบได้ถ้าเจ้าของนั้นรู้หรือมิเหตุอันควรสงสัยว่า มิหรือจะมีการกระทำคามผิด แต่มิได้กระทำการใดเพื่อมิให้เกิดการกระทำคามผิดหรือแก้ไขมิให้ การกระทำนั้นบรรลุผล หรือมิได้ระมัดระวังมิให้ของนั้นไปเกี่ยวข้องกับการกระทำคามผิด

มาตรา ๑๖๙ ถ้าพนักงานศุลกากรพบว่าบุคคลใดมิสิ่งอันจะพึงต้องริบตาม พระราชบัญญัตินี้ไว้ในครอบครอง ให้บันทึกข้อเท็จจริงที่ตนเองได้พบเห็นไว้เป็นหลักฐาน โดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าข้อเท็จจริงที่จดแจ้งไว้ในบันทึกนั้นเป็นความจริง และผู้นั้นได้นำสิ่งนั้น เข้ามาโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือนำเข้ามาโดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ เป็นอย่างอื่น

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการกระทำคามผิดตามกฎหมายว่าด้วย การส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และกฎหมายว่าด้วยการควบคุม การแลกเปลี่ยนเงินด้วย

มาตรา ๑๗๐ บรรดาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวกับการศุลกากรต้องส่งมอบให้พนักงานศุลกากรเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ของหรือสิ่งที่ยึดและตกเป็นของแผ่นดินหรือที่ศาลสั่งให้รับตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้จำหน่ายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗๑ ถ้าของที่ยึดไว้เป็นของสดของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้ จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินไป อธิบดีจะสั่งให้ ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นก่อนที่ของนั้นจะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดี กำหนด

เงินที่ได้รับจากการขายของตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันแล้ว ให้ถือไว้แทนของ

มาตรา ๑๗๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๗๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากรต้องแสดง บัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานศุลกากร ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗๔ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานศุลกากรจับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติ ที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๘

อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่เฉพาะ

ส่วนที่ ๑

เขตควบคุมศุลกากร

มาตรา ๑๗๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด เกี่ยวกับศุลกากรในเขตท้องที่ใด ให้กำหนดเขตท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมศุลกากรโดยตราเป็น พระราชกฤษฎีกา

ภายในเขตควบคุมศุลกากรที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจหรือค้นโรงเรือน สถานที่ ยานพาหนะ หรือบุคคลใด ๆ ไม่ว่าในเวลากลางวันหรือกลางคืน โดยไม่ต้องมีหมายค้น ทั้งนี้ พนักงานศุลกากรต้องแสดงเหตุผลอันสมควรก่อนที่จะใช้อำนาจนั้นด้วย

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลที่ถูกตรวจหรือค้นตามวรรคสอง ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร และบุคคลนั้นไม่สามารถแสดงเหตุผลอันสมควรได้ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจจับกุมบุคคลนั้นโดยไม่ต้องมีหมายจับ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๗๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดแห่งของผู้ทำการค้าภายในเขตควบคุมศุลกากรต้องจัดให้มีบัญชีเพื่อแสดงรายละเอียดแห่งของนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจบัญชีและของที่ระบุไว้ในบัญชีตามวรรคหนึ่ง หากพบว่าของนั้นมีจำนวนหรือปริมาณแตกต่างจากที่ระบุไว้ในบัญชีโดยไม่สามารถแสดงเหตุผลอันสมควรได้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ของที่มีจำนวนหรือปริมาณต่างนั้นเป็นของที่มีไว้หรือได้มา โดยยังไม่ได้เสียอากร

มาตรา ๑๗๗ ภายในเขตควบคุมศุลกากร อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณพิเศษเพื่อควบคุมการขนย้ายของในบริเวณดังกล่าว โดยให้มีแผนที่แสดงเขตและระบุท้องที่ที่อยู่ในบริเวณพิเศษนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

การขนย้ายของเข้าหรือออก หรือภายในบริเวณพิเศษ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒

พื้นที่ควบคุมร่วมกัน

มาตรา ๑๗๘ ในส่วนนี้

“พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ควบคุมร่วมกัน ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

“ความตกลง” หมายความว่า ความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

มาตรา ๑๗๙ ให้กรมศุลกากรมีอำนาจทางศุลกากรทั้งปวงในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน เช่นเดียวกับในเขตศุลกากร

มาตรา ๑๘๐ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน
นอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๘๑ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากรที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักร
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายไทย ให้พนักงานศุลกากร
ของรัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

(๒) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายของประเทศภาคีตามความตกลง
และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทย
ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่ง
สิ่งดังกล่าวไปยังประเทศภาคีตามความตกลง ทั้งนี้ อธิบดีอาจยกเว้นอากรที่จะต้องเสียหรือคืนอากร
ที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับของที่นำเข้านั้นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมายของ
ประเทศภาคีตามความตกลง ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายไทย
และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตาม
ความตกลงทราบ และถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ พนักงานศุลกากร
ของรัฐบาลไทยจะส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะ
ที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวไปยังประเทศภาคีตามความตกลงเมื่อได้มีการดำเนินการตามกฎหมายไทย
เสร็จแล้วก็ได้

มาตรา ๑๘๒ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการศุลกากร ที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันนอกราชอาณาจักร
ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลง
ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่ง
สิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับ
การศุลกากรต่อไป

การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมาย
ของประเทศภาคีตามความตกลงที่เกี่ยวกับการขนส่งข้ามพรมแดนที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน
นอกราชอาณาจักร พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยจะร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคี
ตามความตกลง ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะ
ที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรก็ได้

มาตรา ๑๘๓ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการศุลกากร
ในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน

ส่วนที่ ๓
การค้าชายฝั่ง

มาตรา ๑๘๔ การค้าชายฝั่ง หมายถึง การขนส่งของทางทะเลจากท่าหนึ่ง
ในราชอาณาจักรไปยังอีกท่าหนึ่งในราชอาณาจักร เพื่อรับค่าตอบแทนในการขนส่งของ
รวมทั้งการซื้อขายของที่ขนมานั้น

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดรูปแบบและลักษณะที่ถือว่าเป็นการค้าชายฝั่ง
ตามวรรคหนึ่ง

**มาตรา ๑๘๕ เรือที่หัวหน้าตรวจชายฝั่งต้องเป็นเรือที่มีสัญชาติไทย หรือเป็นเรือ
ที่ได้รับอนุญาตให้หัวหน้าตรวจในน่านน้ำไทยได้ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย**

มาตรา ๑๘๖ เรือที่ทำการค้าชายฝั่งที่จะออกจากท่า ให้นายเรือทำบัญชีสินค้า
แสดงรายละเอียดแห่งของในเรือยื่นต่อพนักงานศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี
ประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับบัญชีสินค้าตามวรรคหนึ่งและได้ลงลายมือชื่อรับรอง
ความถูกต้องของบัญชีสินค้าดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าบัญชีสินค้าดังกล่าวเป็นใบปล่อยสินค้าและปล่อยเรือ

เมื่อเรือที่ทำการค้าชายฝั่งมาถึงท่าอีกแห่งหนึ่งแล้ว ให้นายเรือแสดงใบอนุญาต
ปล่อยสินค้าและปล่อยเรือแก่พนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่เรื่อนั้นมาถึงภายในสี่สิบสี่ชั่วโมง
นับแต่เรือมาถึง เพื่อตรวจสอบของที่บรรทุกหรือขนส่งมาในเรื่อนั้นว่าถูกต้องตรงกับบัญชีสินค้า
ที่บรรทุกหรือขนส่งมาจากท่าเรือต้นทาง

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่าของที่บรรทุกหรือขนส่งมาในเรือมีชนิด ประเภท ปริมาณ
แตกต่างจากบัญชีสินค้า ให้สันนิษฐานว่าของที่มีชนิด ประเภท หรือปริมาณต่างนั้นเป็นของ
ที่นำเข้าหรือส่งออกโดยยังมิได้เสียอากร

ก่อนการขนถ่ายของขึ้นจากเรือ นายเรือต้องยื่นใบอนุญาตปล่อยสินค้าและใบปล่อยเรือ
แก่พนักงานศุลกากร เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรแล้วจึงจะทำการขนถ่ายของขึ้นได้
โดยต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าที่เรื่อนั้นเดินทางไปถึง

มาตรา ๑๘๗ ให้นายเรือเก็บรักษาบัญชีสินค้าตามมาตรา ๑๘๖ ทุกเที่ยว
การเดินทางไว้ในเรื่อนั้นเป็นระยะเวลาหกสามเดือน เพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบและจัดบันทึก
การตรวจสอบลงในบัญชีสินค้านั้น

มาตรา ๑๘๘ ห้ามมิให้ขนถ่ายของจากเรือที่ทำการค้าชายฝั่งในระหว่างเดินทาง
เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และได้แจ้งเหตุดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบ
พื้นที่ที่เรื่อนั้นมาถึง

ส่วนที่ ๔
เขตต่อเนื่อง

มาตรา ๑๘๙ เรือทุกลำที่เข้ามาหรือหยุดลอยลำหรือจอดเรือในเขตต่อเนื่อง ต้องตอบคำถามของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง ลักษณะแห่งของในเรือ และสิ่งทีนำมาในเรือ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๙๐ ห้ามมิให้เรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่องขนถ่ายของใด ๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร
ของใดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา นี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะม
ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๙๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๕๗ (๒) มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๙ และมาตรา ๑๗๐ มาใช้บังคับกับการกระทำที่เกิดขึ้นในเขตต่อเนื่อง และให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษตามมาตรา ๒๑๔ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๑ และมาตรา ๒๔๓ มาใช้บังคับด้วย

มาตรา ๑๙๒ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการลักลอบหรือจะลักลอบหนีศุลกากรหรือมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้นายเรือหยุดลอยลำหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง เพื่อการตรวจหรือค้น จับกุม หรือดำเนินคดีได้

เมื่อพนักงานศุลกากรได้จับผู้กระทำความผิดและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นมีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจากอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ มิให้นำระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้กระทำความผิดส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนที่ ๕
พื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๑๙๓ ในส่วนนี้

“พื้นที่พัฒนาร่วม” หมายความว่า พื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วย
องค์การร่วมไทย - มาเลเซีย

“ของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร” หมายความว่า ของที่ได้รับยกเว้นอากร
ศุลกากรทั้งตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียที่เกี่ยวกับศุลกากร

มาตรา ๑๙๔ การจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออก
ไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด
โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙๖ มาตรา ๑๙๗ และมาตรา ๒๐๐ (๔)
กรมศุลกากรยังคงใช้อำนาจทางศุลกากรทั้งปวงที่เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออก
ไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๑๙๖ การเคลื่อนย้ายของใด ๆ เข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ของใด ๆ ที่เข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมจาก

(ก) ประเทศอื่นใดนอกจากราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย คลังสินค้าใด ๆ
ที่ได้รับใบอนุญาต หรือบริเวณทัณฑ์บนของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นของนำเข้า

(ข) ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ
ทั้งนี้ ของนั้นจะต้องเป็นของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุสิ่งของ
สำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๒) ของที่ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทย หรือไปยังมาเลเซีย
หรือประเทศที่สาม ให้ถือว่าเป็นของส่งออก

(๓) ของที่เคลื่อนย้ายเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วมตาม (๑) (ข) และต่อมาของนั้น
เข้ามาในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายของราชอาณาจักรไทย
หรือมาเลเซีย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๙๗ ของใด ๆ ที่จัดอยู่ในบัญชีของต้องห้ามตามกฎหมายของราชอาณาจักร
ไทยและมาเลเซีย จะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นจะต้องมี
การยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้ารายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ การยกเว้นนั้นจะกระทำได้ก็ด้วย
ความตกลงระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๑๙๘ การนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายภายในสำหรับของ
ในพื้นที่พัฒนาร่วมให้ใช้แบบศุลกากรตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙๙ พนักงานศุลกากรย่อมมีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการผ่านพิธีการ
ศุลกากร รวมทั้งการเก็บอากรในเรื่องที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และใช้อำนาจนั้นได้ภายใน
บริเวณที่ทำการศุลกากรร่วม

“ที่ทำการศุลกากรร่วม” หมายความว่า ที่ทำการของคณะกรรมการศุลกากรร่วม
ที่จัดตั้งขึ้นในสำนักงานใหญ่ขององค์กรร่วม เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการ
ตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

“คณะกรรมการศุลกากรร่วม” หมายความว่า คณะกรรมการที่ประกอบด้วย
พนักงานศุลกากร และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซียที่จัดตั้งขึ้น
เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิต
ในพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๒๐๐ การกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๑) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ
ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ประเทศใดประเทศหนึ่ง ประเทศที่มีการอ้างว่ากฎหมายของตน
ถูกละเมิดมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๒) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ
ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย ประเทศที่เจ้าพนักงานของตนเป็นผู้ทำการจับกุมหรือยึดเป็นคนแรก
ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าวมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๓) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของ
ราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย และเป็นกรณีที่มีการจับกุมหรือยึดพร้อมกันโดยกรมศุลกากร
และหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดดังกล่าว
ประเทศที่มีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้นให้กำหนดโดยการหารือระหว่างกรมศุลกากร
และหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย

(๔) เงินที่ได้จากการขายของซึ่งเป็นผลิตผลของพื้นที่พัฒนาร่วมที่ถูกริบให้แบ่งเท่ากัน
ระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๒๐๑ เพื่อประโยชน์แห่งส่วนนี้ คำว่า “ราชอาณาจักร” ในพระราชบัญญัตินี้
ให้หมายความถึง “พื้นที่พัฒนาร่วม”

มาตรา ๒๐๒ ให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญา
มีเขตอำนาจที่จะพิจารณาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๐๓ ผู้ใดยื่น จัดให้ หรือยอมให้ผู้ยื่นใบขนสินค้า เอกสาร หรือข้อมูล ซึ่งเกี่ยวกับการเสียอากรหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นเหตุไม่ถูกต้องหรือไม่บริบูรณ์ อันอาจก่อให้เกิดความสำคัญผิดในรายการใด ๆ ที่ได้แสดงไว้ในใบขนสินค้า เอกสาร หรือข้อมูล ดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๔ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดยื่นใบขนสินค้า เอกสาร หรือ ข้อมูลอื่นใดที่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ที่ ไม่บริสุทธิ์ อันอาจก่อให้เกิดความสำคัญผิดในรายการใด ๆ ที่ได้แสดงไว้ในใบขนสินค้า เอกสาร หรือข้อมูลอื่นใดนั้นต่อพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๕ ผู้ใดแจ้งข้อความ ให้ถ้อยคำ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือไม่ตอบคำถามของพนักงานศุลกากร ตามที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้บังคับให้ตอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๖ ผู้ใดปลอมหรือแปลงเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือแก้ไขเอกสารที่ทางราชการออกให้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ หรือเครื่องหมายอื่นใดของพนักงานศุลกากร ที่ใช้เพื่อการอย่างใดอันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดใช้เอกสาร ดวงตรา ลายมือชื่อ หรือเครื่องหมาย ที่เกิดจากการกระทำความผิด ตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๐๗ ผู้ส่งของออกผู้ใดยื่นใบขนสินค้าขาออกเพื่อขอคืนอากรโดยแสดง ข้อมูลเกี่ยวกับของไม่ถูกต้องและพนักงานศุลกากรพบว่าของนั้นไม่ตรงตามที่แสดงไว้ หรือมีปริมาณ น้อยกว่าที่แสดง หรือไม่มีการส่งออกตามที่แสดง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินห้าแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของจำนวนเงินอากรที่ขอคืน แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ริบของนั้น

มาตรา ๒๐๘ ผู้นำของเข้าผู้ใดขอคืนอากรตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ โดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบายหลอกลวง หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน เพื่อขอคืนอากรเกินกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของจำนวนเงินอากรที่ขอคืนเกินกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับจริง แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บหรือขนถ่ายสินค้าอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๐ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๒ ผู้ใดขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือจะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรนอกเขตขนถ่ายของตามมาตรา ๕๘ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือปรับเป็นเงินสามเท่าของราคาของ แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ริบของนั้น

มาตรา ๒๑๓ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกผู้ใดไม่จัดให้มีเครื่องหมายหรือเลขหมายกำกับหีบห่อหรือภาชนะบรรจุของ หรือไม่แสดงเครื่องหมายหรือเลขหมายไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้องของนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๔ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดควบคุมยานพาหนะที่มีของเป็นหีบห่อหรือภาชนะบรรจุซึ่งมีขนาดหรือลักษณะขัดต่อกฎหมาย หรือไม่มีเครื่องหมายหรือฉลากที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และให้ริบของนั้น

มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๖ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ มาตรา ๗๑ มาตรา ๘๕ ประกอบกับมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๑๖๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๗ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากร ตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๘ นายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๙๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๑๙ ผู้ใดนอกจากนายเรือ ลูกเรือ ผู้โดยสาร และผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ บนเรือ ขึ้นไปบนเรือเดินทางต่างประเทศขณะที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงาน ศุลกากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๐ นายเรือผู้ใดควบคุมเรือที่บรรทุกของอยู่ในเขตท่าที่เป็นด่านศุลกากร และปรากฏว่าเรือลำดังกล่าวเบาลอยตัวขึ้น โดยนายเรือไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้มีการขนของขึ้น โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเรื่อนั้นได้

มาตรา ๒๒๑ นายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะทางบกผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

(๑) ควบคุมเรือหรือยานพาหนะทางบกที่มีที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือมีเครื่องกลอุบาย ใดๆ เพื่อลักลอบหนีศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังในการป้องกันมิให้มี ที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือเครื่องกลอุบายนั้นแล้ว หรือ

(๒) มีส่วนรู้เห็นในการสร้าง ทำ วาง หรือใช้ที่ปิดบัง ที่อำพราง หรือเครื่องกลอุบาย ใดๆ เพื่อลักลอบหนีศุลกากร

ให้ทำลายที่หรือเครื่องกลอุบายตามวรรคหนึ่ง หรือทำให้เป็นของที่มีได้มิไว้ เพื่อกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนด ตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๓ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๗ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๒ วรรคสอง มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๕ ประกอบกับ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๑๘๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๔ ผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๖ วรรคสอง มาตรา ๙๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๕ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๙ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าแสนบาท และให้ริบของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว

มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๑๒๐ หรือมาตรา ๑๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๗ ผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๘ นายเรือหรือผู้ส่งของออกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าว ไม่ว่าจะมีส่วนกลางโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๒๓๐ นายเรือผู้ใดจอดเทียบท่าหรือขนถ่ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออก ไปนอกราชอาณาจักรนอกจากเขตพื้นที่ตามลำน้ำที่เป็นเขตแดนทางบกตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๘๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ หรือมาตรา ๘๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้อายัดของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๓๒ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๓ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๔ หรือ มาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้อายัดของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๓๔ ผู้ควบคุมอากาศยานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๑๑๕ หรือมาตรา ๑๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงผู้ใด เมื่อได้แจ้ง
การเลิกการดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ แล้ว แต่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรผู้กำกับ
ท่าเรือรับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนด
ตามมาตรา ๑๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ริบของที่เกี่ยวกับการกระทำ
ความผิดดังกล่าว

มาตรา ๒๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓ หรือมาตรา ๑๗๒ หรือ
ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๕๖ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๙ ผู้ใดลักลอบเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคง
หรือล่วงเข้าไปถึงของที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงนั้น โดยไม่มีเหตุ
อันชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามมาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ หรือมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๑ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
ศุลกากรซึ่งอธิบดีมอบหมายตามมาตรา ๑๕๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรหรือขัดขวาง
การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๖๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๓ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของพนักงานศุลกากร
หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๔ ผู้ใดนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร หรือเคลื่อนย้ายของตั้งศุลกากรออกจากยานพาหนะ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเรือรับอนุญาต หรือเขตปลอดอากร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร หรือให้ที่เห็นหรือซ่อนของตั้งศุลกากร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงไม่เกินสิบปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับของนั้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๕ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียอากร โดยเจตนาจะฉ้ออากรที่ต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครั้งเท่าแต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ และศาลอาจสั่งริบของนั้นก็ได้ ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๖ ผู้ใดนำของที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของเข้าเพื่อการผ่านแดน หรือการถ่ายลำโดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวกับของนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลอาจสั่งริบของนั้นก็ได้ ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๗ ผู้ใดเป็นผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน หรือสมคบกันในการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ หรือมาตรา ๒๔๖ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๔๘ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซ้อม รับจํา นำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งของอันตนพึงรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำโดยรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินตั้งแต่ครั้งเท่าแต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำโดยรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๙ ผู้ได้นำหรือยอมให้ผู้อื่นนำของต้องห้าม ของต้องจำกัด หรือของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร ขึ้นบรรทุกหรือออกจากยานพาหนะ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๔ หรือมาตรา ๒๔๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕๐ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๔ เกิดขึ้นในเรือที่มีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันกรอสหรืออากาศยาน หากนายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานนั้นไม่ใช้ความระมัดระวังในการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๗๗ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๕๒ นายเรือผู้ใดไม่ตอบคำถามหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๑๘๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือปรับเป็นเงินสองเท่าของราคาของ แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๔ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๓ ~~มาตรา ๒๐๔~~ ~~มาตรา ๒๐๕~~ ~~มาตรา ๒๐๖~~ มาตรา ๒๔๔ หรือมาตรา ๒๔๖ ให้ผู้กระทำต้องรับผิดชอบแม้ได้กระทำโดยไม่มีเจตนา

มาตรา ๒๕๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๒๕๖ การประเมินราคาของเพื่อกำหนดค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือตามราคาแห่งของชนิดเดียวกันซึ่งได้เสียอากรครบถ้วนแล้วตามที่ซื้อขายในเวลาหรือใกล้เวลาที่กระทำความผิดนั้น แต่ผู้กระทำควรมีความผิดเสียแต่วันแต่ไม่มีราคาดังกล่าวให้ถือตามราคาซื้อขายปกติ กำหนดไว้ก็ได้

มาตรา ๒๕๗ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดตามมาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ เฉพาะกรณีความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้าม และมาตรา ๒๔๘ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้า จากเงินค่าขายของกลาง โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบสี่ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนส่วยที่ไม่มีผู้แจ้งความนำสืบ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบ แต่กรณีที่มิได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ

(๒) ความผิดตามมาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ และมาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๔๕ และมาตรา ๒๔๖ เฉพาะกรณีความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อจำกัดให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสิบห้าของเงินค่าปรับ โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า ส่วนส่วยที่ไม่มีผู้แจ้งความนำสืบ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบ จากเงินค่าขายของกลาง แต่กรณีที่มิได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ

(๓) กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบเป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละสิบของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพิ่มเติมได้

เงินสินบนและรางวัลตาม (๑) และ (๒) ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนได้ไม่เกินคดีละ สิบห้าล้านบาท และหักจ่ายเป็นเงินรางวัลได้ไม่เกินคดีละห้าล้านบาท

มาตรา ๒๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าบุคคลนั้นยินยอมใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกันตามที่อธิบดีเห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรจะฟ้องบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บันทึกเหตุผลในการฟ้องผู้กระทำความผิดไว้ด้วย

มาตรา ๒๕๙ ความผิดตามมาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๘ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกัน ตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๖๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อไป จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการวินิจฉัยการศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖๑ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(๑) ให้คลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง และเขตปลอดอากร ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่มั่นคง และเขตปลอดอากร ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ทำเนียบท่าเรือที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นท่าเรือรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คลังสินค้าและโรงพักสินค้าที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นโรงพักสินค้า ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ดำเนินการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้า โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ทำเนียบท่าเรือ และเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ยังคงดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการตามวรรคสองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือไม่เสียค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีเพิกถอนการจัดตั้งกิจการดังกล่าว โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๓๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๖๑/๑ บทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาในการนำของออกไปนอกราชอาณาจักร ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๓ จะไม่นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความตกลง ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันไว้แล้ว

มาตรา ๒๖๒ ให้อธิบดีมีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินสินบนหรือรางวัลในกรณี ที่ตรวจพบการกระทำความผิดหรือตรวจพบการเก็บอากรขาดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๒ ตีร่ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ต่อไป

มาตรา ๒๖๓ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๙ พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติ ศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ หรือพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ แล้วแต่กรณี ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต			
(ก) จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ข) จัดตั้งโรงพักสินค้า	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ค) จัดตั้งที่มั่นคง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ง) จัดตั้งท่าเรือรับอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(จ) จัดตั้งเขตปลอดอากร	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ฉ) ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมรายปี			
(ก) การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต และเขตปลอดอากร	ปีละ	<u>๓,๐๐๐,๐๐๐</u>	๕๐,๐๐๐ บาท
(ข) การประกอบกิจการในเขตปลอดอากร	ปีละ	<u>๕๐๐,๐๐๐</u>	๕,๐๐๐ บาท
(๓) การดำเนินพิธีการศุลกากร			
(ก) การยื่นใบขนสินค้า	ฉบับละ	<u>๒,๐๐๐</u>	๒๐๐ บาท
(ข) การขอบันทึกข้อมูลเข้าสู่ระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์	ฉบับละ	<u>๗๐๐</u>	๑๐๐ บาท
~~(ค) การดำเนินการพิธีการศุลกากรอื่นนอกเขต (ก) และ (ข)~~	ครั้งละ	<u>๒,๐๐๐</u>	บาท
(๔) การดำเนินการนอกเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๖			
(ก) ขอเปิดที่ทำการพิเศษ ณ สุลักษณ์สถาน	รายละ	<u>๒,๐๐๐</u>	บาทต่อครั้ง
(ข) ประจําการในเรือขาเข้าหรือขาออก หรือในเรือลำเลียง	ลำละ	<u>๒,๐๐๐</u>	บาทต่อวัน
(ค) ประจําการในคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง ท่าเรือรับอนุญาต หรือสุลักษณ์สถาน เพื่อตรวจปล่อยของ	ใบขนสินค้า ฉบับละ	<u>๒,๐๐๐</u>	๒๐๐ บาท
(ง) ประจําการในสุลักษณ์สถานหรือ สถานที่อื่นนอกจาก (ก) (ข) และ (ค)	รายละ	<u>๒,๐๐๐</u>	บาทต่อครั้ง
(๕) ใบปล่อยเรือขาออกหรืออากาศยานขาออก			
(ก) กรณีออกไปนอกราชอาณาจักร	ลำละ	<u>๒,๐๐๐</u>	๒๐๐ บาท
(ข) กรณีออกไปยังท่าหรือสนามบิน ที่เป็นด่านศุลกากรอื่น	ลำละ	<u>๒,๐๐๐</u>	๑๐๐ บาท
(๖) ใบปล่อยสินค้าและปล่อยเรือตามมาตรา ๑๘๖	ลำละ	<u>๑,๐๐๐</u>	๑๐๐ บาท
(๗) การประจําการในเรือตามมาตรา ๗๕	ลำละ	<u>๒,๐๐๐</u>	๒๐๐ บาทต่อวัน
(๘) การตรวจของ ณ สถานที่ประกอบการ สถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือยานพาหนะใด ตามมาตรา ๑๖๒			
(ก) ค่าเดินทาง	กิโลเมตรละ	<u>๓๐๐</u>	๒๐ บาท
	แต่ไม่น้อยกว่า	<u>๑,๐๐๐</u>	๑๐๐ บาท
(ข) ค่าธรรมเนียมประจำวัน	คนละ	<u>๒,๐๐๐</u>	๒๐๐ บาท

(๙) การร้องขอให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าตามมาตรา ๑๘

(ก) การกำหนดราคาบุคลากร

ฉบับละ ๒๘,๘๘๒๒.๐๐๐ บาท

(ข) การกำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของ

ฉบับละ ๒๘,๘๘๒๒.๐๐๐ บาท

(ค) การตีความพิกัตอัตราบุคลากร

ฉบับละ ๒๘,๘๘๒๒.๐๐๐ บาท

(๑๐) ค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาของตามมาตรา ๖๙

หีบห่อหรือ

ภาชนะบรรจุละ ๓,๘๘๒๒.๐๐๐ บาทต่อวัน

(๑๑) ค่าธรรมเนียมในการให้บริการของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
การผ่านแดน ตามมาตรา ๑๐๒

คันละ

๒,๐๐๐ บาท

สรุปผลการดำเนินงาน
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ....
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการวิสามัญได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๓๖ ครั้ง ดังนี้

<u>ครั้งที่ ๑</u> วันจันทร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๒</u> วันพุธที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๓</u> วันศุกร์ที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๔</u> วันพุธที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๕</u> วันศุกร์ที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๖</u> วันพุธที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๗</u> วันศุกร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๘</u> วันพุธที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๙</u> วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๐</u> วันพุธที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๑๑</u> วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๑</u> วันพุธที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๑๒</u> วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๒</u> วันพุธที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๑๓</u> วันพุธที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๓</u> วันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๑๔</u> วันพุธที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๔</u> วันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๑๕</u> วันพุธที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๕</u> วันศุกร์ที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙
<u>ครั้งที่ ๑๖</u> วันพุธที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙	<u>ครั้งที่ ๑๖</u> วันพุธที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๑๗</u> วันพุธที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๑๗</u> วันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๑๘</u> วันพุธที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๑๘</u> วันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๑๙</u> วันพุธที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๑๙</u> วันพุธที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๐</u> วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๒๐</u> วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๑</u> วันศุกร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๒๑</u> วันพุธที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๒</u> วันศุกร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๒๒</u> วันจันทร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๓</u> วันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	<u>ครั้งที่ ๒๓</u> วันศุกร์ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐
<u>ครั้งที่ ๒๔</u> วันศุกร์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	
<u>ครั้งที่ ๒๕</u> วันพุธที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐	

*****

คณะผู้รับผิดชอบ
ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายกิตติ เจริญรงค์

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

ฝ่ายเลขานุการ

นายประเสริฐ สีเลิศ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน
นายกมลชัย แสงศรีคำ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
นางสาวสุนิษา ลอยฟ้า	นิติกรชำนาญการ
นางสาวภัทราพร อารีย์ชน	วิทยากรชำนาญการ
นายวิทยา เทียงแท้	นิติกรปฏิบัติการ
พันจ่าอากาศเอก ไพรราช ไพระแก้ว	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาววรรณภรณ์ เกิดทอง	วิทยากรปฏิบัติการ
นายภูเมธ อธิภิญญากุล	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสาวปวีณธิดา ภูตระกูล	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาววรรณภา ภูวรรณ	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ฝ่ายเอกสารอ้างอิง

นางสาวลัดดาวัลย์ สมบูรณ์กิจชัย	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง ในการประชุมกรรมการ
นางอนงค์ โต๊ะประดับ	วิทยากรเชี่ยวชาญ
นายธณเดช เขตจัตุรัส	นิติกรชำนาญการ
นายคมสัน นิคมคณารักษ์	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวยุพิน พรพันธ์	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

◊ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่สำนักกรรมการ ๑ โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๖ - ๗ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๗ ◊

ออกแบบและพิมพ์ที่
สำนักงานพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๓, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๕